

కార్మిక పోరాటం

సి. ఐ. టి. యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ మాసపత్రిక.

సంపుటి : 6 ★ మార్చి 1980 ★ వెల : 50 పైసలు ★ సంచిక : 10

నూతన జీతాల విధానం ఎట్లావుండాలి

సి.ఐ.టి.యం. ప్రతిపాదనలు

ఫిబ్రవరి 7వ తారీఖన కొత్త కేంద్ర కార్మికశాఖామంత్రి శ్రీ జె.బి. పట్నాయక్ తో మన సి. ఐ. టి. యు. ప్రధాన కార్యదర్శి శ్రీ పి. రామమూర్తి మాట్లాడుతూ ప్రేక్షకుల యానియన్స్ ఇచ్చే ప్రతిపాదనల ఆధారంగానే కొత్త బోనస్ బిల్లు చెయ్యాలని కోరారు. ప్రస్తుతమున్న బోనస్ పార్శులా బోనస్ కనీస స్థాయికి కుదించి వేస్తున్నది కాబట్టి దానిని నిరాకరించాలని శ్రీ రామమూర్తి చెప్పారు. లాభాలలో ప్రధమ చార్జీలు ఉండాలనే దృక్పథాన్ని శ్రీ రామమూర్తి విమర్శించారు. అది మేనేజిమెంటుకే ఉపయోగపడుతుందన్నారు. నెట్-ఆఫ్, నెట్ ఆన్ సూత్రాలు కూడా బోనస్ ను మరింత కుదించటానికే ఉపయోగపడుతుందన్నారు. కాబట్టి మొత్తం లాభంలో ఆరుగు తరుగు చార్జీలను వడ్డీచార్జీలను మినహాయించి, మిగిలిన మొత్తాన్ని ఆధారంచేసుకొని బోనస్ విధయించే సామాన్య సూత్రాన్ని రూపొందించారని, అదే ప్రస్తుత పరిస్థితులకు అనుగుణంగా ఉంటుందని శ్రీ రామమూర్తి చెప్పారు.

1800 లోపు జీతాల వారికే బోనస్ పరిమితం చెయ్యటం శ్రీ రామమూర్తి వ్యతిరేకించారు. జీతాల ప్రమాణాలతో విమిత్తం లేకుండా బోనస్ ఇవ్వాలని శ్రీ రామమూర్తి కోరారు. బోనస్ గరిష్ఠ పరిమితికి తీసివేయాలన్నారు. "లాభాల మీదనేమో గరిష్ఠ పరిమితికి లేదుకాని, కార్మికుల బోనస్ మీద మీరు గరిష్ఠపరిమితి పెట్టదలిచారా?" అని ప్రశ్నించారు.

ఉత్పాదక క్రిత్ బోనస్ ముడి పెట్టే ప్రభుత్వ విధానాన్ని శ్రీ రామమూర్తి విమర్శించారు. బోనస్ అనేది వాయిదాపెట్టిన జీత మని సుప్రీంకోర్టు కూడా అంగీకరించిందని, దానిని అనుసరించాలని కోరారు. కాబట్టి బోనస్ ను కార్మికులందరికీ ఇవ్వాలని కోరారు. కేంద్ర ప్రభుత్వ ద్వారా కూడా బోనస్ చెల్లించాలని కోరారు.

బోనస్ అక్షును ఏ సంవత్సరానికి ఆ సంవత్సరం తాత్కాలికంగా పొందిగించే ప్రభుత్వ విధానాన్ని విమర్శించారు. కాబట్టి మరింత హెచ్చయిన బోనస్ ను కార్మికులకు ఇచ్చే విధంగా కొత్త బిల్లును రూపొందించాలని కోరారు. ఇంకా హెచ్చుబోనస్ ను సంపాదించుకొనటానికి బోనస్ వట్టం పరిధి వెలుపల కూడా సమిష్ట సంప్రదింపులు సాగించుకొనే అవకాశం ఉండాలన్నారు.

పారిశ్రామిక సంబంధాల బిల్లును అన్ని కేంద్ర ప్రేక్షకుల యానియన్స్ ఖండించిన వన్న విషయాన్ని శ్రీ రామమూర్తి గుర్తు చేశారు. కొత్త బిల్లును తెచ్చేముందు ఈ విమర్శను దృష్టిలో పెట్టుకోవాలన్నారు. నెనుకట్ బిల్లుకు కొన్ని మెరుగులొద్దీ ప్రవేశపెట్టే తరుపును వ్యతిరేకించారు. పాత బిల్లులను చెత్తబుట్టలో పారేయాలని ప్రేక్షకుల యానియన్స్ అన్నీ కోరాయని తెలియ చేశారు.

పారిశ్రామిక సంబంధాల విధానంలో సంఘాలకు గుర్తింపు ఇచ్చేది ఆత్మంత కీలకమయిన విషయమని గుర్తుకు తెచ్చారు. ఇతర కేంద్ర కార్మిక సంఘాలతో కలసి సి.ఐ.టి.యం. రహస్య బాలెట్ ద్వారానే ఈ

గుర్తింపును ఇవ్వాలన్న ప్రతిపాదనను గుర్తుచేశారు. యజమానులకు అనుకూల సంఘాలకు అనుకూలమయిన ప్రస్తుత వెరిఫికేషన్ పద్ధతిని వ్యతిరేకించారు. కార్మికులకు సమ్మె చేసే హక్కు ప్రాథమికమయినదని, ఈ ప్రాథమిక హక్కును కుంచించే ఏ ప్రతిపాదనను కార్మికవర్గం సహించదని అన్నారు.

ఆత్మవసర సర్వీసులనే పేరుతో కొన్ని పరిశ్రమలలో సమ్మెలను విషేధించే పద్ధతిని శ్రీ రామమూర్తి ఖండించారు. ఆయన పారిశ్రామిక సంబంధాల బిల్లులో అనేకమంది కార్మికులను ఈ సరిలోకి తీసుకొనిరావటం, ఆ పరిశ్రమలలో సమ్మె హక్కును లేకుండా చేయటం గుర్తుచేశారు. ఈ క్లాజును ఇంతకు ముందు ప్రభుత్వాల దుర్వినియోగ పరిచాయని అన్నారు.

దీనిస్థానంలో కార్మిక సంఘాలతో చర్చించి కొత్త బిల్లును తయారుచెయ్యాలని శ్రీ రామమూర్తి అన్నారు.

సి.ఐ.టి.యం. ప్రతినిధి విబంధనావళి తిరగకోడటాన్ని వ్యతిరేకించారు. ఆయన ఈ విబంధనావళి కార్మికవర్గమీద ఉద్దబడిందని, యజమానులు మాత్రం వారి కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలు యధేచ్ఛగా కొనసాగిస్తున్నారని విమర్శించారు. ఇప్పుడు కావలసింది విబంధనావళి కాదని, పరియైన పారిశ్రామిక సంబంధాల విధానమని అన్నారు.

శ్రీ రామమూర్తి కార్మికులకు ప్రజాస్వామిక హక్కులు, ప్రేక్షకుల యానియన్ హక్కులు అవసరాన్ని గుర్తుచేశారు. అనేక ప్రభుత్వరంగ సంస్థలలో అధికారదుర్విని

అల్పావినియం రేకువంట్లు వర్క్స్ యూనియన్ 7వ మహాసభ

డి. 27-2-80 బుధవారం ఉదయం 10 గంటలకు అల్పావినియం రేకు మట్నం వర్క్స్ యూనియన్ విజయవాడ పట్టణ 7వ మహాసభ యూనియన్ అధ్యక్షులు శ్రీ టి. సుబ్బారెడ్డిగారి అధ్యక్షతన జరిగింది.

గత మహాసభ నుండి యీ మహాసభ నాటికి అల్పావినియం కార్మికులుగా పని చేస్తూ చి. పోయినవారికి, రాష్ట్రంలో కార్మిక వర్గ పోరాటాల్లోను, భూస్వాముల, పెత్తందార్ల దౌర్జన్యానికి బలైపోయిన నాయకులకు ఊహర్లర్పిస్తూ తీర్మానించడమైనది.

ఈ మహాసభను ప్రారంభిస్తూ సి. ఐ. టి. యు. సిటి కొన్ని కార్యదర్శిగా శ్రీ పి. దివాకర్ గారు గత మహాసభ నుండి యీ మహాసభ వరకు దేశంలో జరిగిన పరిణామాల గురించి ముఖ్యముగా కేంద్రంలో వియత్నాంశ శక్తులు ఆధికారం హస్తగతం చేసుకోవడము, యీ కొద్ది రోజులలోనే రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలను రద్దుచేయడం మొదలగు ప్రజావ్యతిరేక, కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలను అనుసరిస్తున్న యీ ప్రభుత్వ చర్యలను పోరాడటంగా వివరించారు. మరియు వియత్నాంశ శక్తుల వల్ల ముంచుకొస్తున్న

యోగాన్ని, లంచగొండి విధానాన్ని వెలికి తెచ్చిన కార్మికులను శిక్షించినది ఆయన విశదీకరించారు. ఇటువంటి సంస్థలలో దేశ భక్తియుతంగావున్న కార్మికుల రక్షణ లేక పోవటాన్ని శ్రీ రామమూర్తి విమర్శించారు.

సి.ఐ.టి.యు. ప్రధాన కార్యదర్శి బ్యూరో ఆఫ్ పబ్లిక్ ఎంప్లొయ్మెంట్ పని విధానాన్ని అది ప్రభుత్వ సంస్థలలో జరుగుతున్న వేతన చర్యలలో కల్పించుకోవటాన్ని విమర్శించారు. జీవనవ్యయ సూచిక పెడగుదలలో పాయింటుకు 1-30 ఇవ్వాలనే ప్రతిపాదన హాస్యాస్పదమయినదని, మొత్తం కరువు భత్యం దృక్పథాన్నే అపహాస్యం చేస్తుందని విమర్శించారు. ప్రభుత్వ పరిశ్రమల కార్మికులలో వున్న అసంతృప్తిని మంత్రి దృష్టికి తెస్తూ ఆ పరిశ్రమలలో సాగే ద్వీపక్ష సంప్రదింపు లలో బి. పి. ఇ. జోక్యం ఆపుటకు వెంటనే చర్యలు తీసుకోవాలని కోరారు.

జాతీయదాయం ఏకమయ్యే తీరు కార్మిక వర్గానికి, గ్రామీణ పేదలకు అనుకూలంగా వుండే విధంగా సరియైన జీతాల విధానం రుపొందించాలని చివరకు శ్రీ రామమూర్తి ఉద్ఘోషించారు.

ప్రమాదాన్ని కార్మికవర్గం అజిజాగ్రహణతో ఉంటూ దానికి వ్యతిరేకంగా ప్రజాతంత్ర హక్కుల కోసం కార్మికవర్గం ఐక్యంగా పోరాడవలసిన అవశ్యకతను గూర్చి వివరించారు. దేశంలో యీ వియత్నాంశ శక్తులకు వ్యతిరేకంగా బెంగాల్, కేరళ, త్రిపుర రాష్ట్రాలలో వామపక్ష ప్రజాతంత్ర శక్తులు సాధించిన విషయాలు, అక్కడ వున్న రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కార్మికవర్గ పోరాటాల యెడల తీసుకొన్న సామకూల వైఖరిని వివరిస్తూ దానికి భిన్నంగా మన రాష్ట్రంలో కార్మికవర్గ పోరాటాలను, ఇతర ప్రజావ్యవహారాలను అణచుటకు గూండా చట్టాలను ప్రవేశ పెట్టిన తీరును వివరించారు. యీ పరిస్థితుల్లో కార్మికవర్గం ఇంతకు ముందెన్నడు లేనంత విధంగా ఐక్యమై పోరాడాలని అవసరమందని నొక్కిచెప్పారు.

యూనియన్ కార్యదర్శి శ్రీ పోయి నత్యంగారు కార్యకలాపాల రిపోర్టును, జమా ఖర్చులను ప్రవేశ పెట్టారు. దీనిపై ఆసక్తికరమంది చర్యలలో పాల్గొని చేసిన సూచనలతో రిపోర్టును, జమా ఖర్చులను సభ ఏకగ్రీవ ముగా ఆమోదించడమైనది. యీ క్రింద ఉదహరించిన వారిని మాతన కార్యవర్గంగా ఎన్నుకోవడమైనది.

శ్రీ డి. సుబ్బారెడ్డిగారు అధ్యక్షులు,
శ్రీ ఎస్ సూర్యనారాయణగారు ఉపాధ్యక్షులు,
శ్రీ బి. నత్యం కార్యదర్శి
శ్రీ ఎస్. అమరేంద్రరావు సహాయ కార్యదర్శి,
శ్రీ గుండు వెంకటేశ్వర్లు కోశాధికారి.

ఆదనంగా 8 గురించి కమిటీ సభ్యులుగా ఎన్నుకోవడమైనది.

ఈ మహాసభలో అల్పావినియం కార్మికుల హక్కుల గురించి కొన్ని తీర్మానాలను ఆమోదించడమైనది.

అలాగే కేంద్ర ప్రభుత్వం 9 రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలను రద్దుచేయడాన్ని యీ మహాసభ ఖండించింది.

మన రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ప్రవేశ పెట్టిన గూండా వ్యతిరేక చట్టాన్ని ఉపసంహరించు కోవాలని మహాసభ తీర్మానించడమైనది.

అధ్యక్షులు వారు యూనియన్ నిర్మాణం పటిష్టపరచుముగా నిర్మించుకొంటూ తమ అధిక హక్కుల కోసం పోరాడుతూనే యీ ప్రభుత్వ ప్రజావ్యతిరేక విధానాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడాలని చెప్పి యీ మహాసభను ముగించారు.

కార్మికలోకం చందారేట్లు
సంవత్సర చందా : రు. 6-00 లు
విడిప్రతి 0-50 లు.

వార్తా పత్రికల రిజిస్ట్రేషన్ 4వ ఫారం 8వ రూలు ప్రకారం

కార్మిక లోకం పత్రిక ప్రచురణ వివరాలు

1. ఎక్కడ నుండి ప్రచురణ : విజయవాడ నుండి
2. ప్రచురణ కాల వ్యవధి : మాస పత్రిక
3. ముద్రాపకుని పేరు : నందూరి ప్రసాదరావు
4. ముద్రణ : ప్రజాశక్తి ప్రెస్, విజయవాడ-2.
5. ప్రచురణ కర్త పేరు : నందూరి ప్రసాదరావు, మార్క్సిస్టు చిరునామా : కార్యాలయం, విజయవాడ-520002
6. సంపాదకుని చిరునామా : నందూరి ప్రసాదరావు, మార్క్సిస్టు కార్యాలయం, విజయవాడ-520002
7. యజమాన్యం : సి.ఐ.టి.యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ, 1-1-80/2 ఇ ఫిక్ ఓ మాన్వల్స్, ముషీరాబాద్, హైదరాబాద్-20

నందూరి ప్రసాదరావునైన యధార్థములని తెలియజేస్తున్నాను.
విజయవాడ,
14-3-1980
నందూరి ప్రసాదరావు
ప్రచురణకర్త

రాష్ట్ర కమిటీ తీర్మానాలు

ఎ. పి. యన్. ఆర్. టి. సి. స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ రాష్ట్ర కమిటీ సమావేశం 10-2-80న హైదరాబాద్ లో ఫెడరేషన్ కార్యాలయములో జరిగింది. ఆ సమావేశములో ఆర్. టి. సి. మేనేజిమెంటుకొత్తగా ప్రవేశ పెట్టిన ఎస్. బి. టి. స్కీమును గూర్చి సెల్వీన్ సర్వీసులను గూర్చి చర్చించి ఈ క్రింది తీర్మానాలు ఆమోదించబడినవి.

ఎస్. బి. టి. స్కీముమీద తీర్మానము

ఈ స్కీము ఇప్పుడు వున్న రూపంలో ఎక్కువ మంది కార్మికులకు లాభసాటికాదు. నభ్యుధు చవిపోతే 10,000 రూపాయలు అదనంగా వస్తుంది. అనేది తప్పిస్తే, పొదుపు చేసిన డబ్బుమీద వడ్డీ మాత్రము తక్కువగా వున్నది. బ్యాంకులలోని రికరింగ్ డిపాజిట్లు పథకాలలో 7% నుండి 10% వరకు పి. ఎఫ్. మొత్తాలమీద 8.24% వడ్డీ వస్తుండగా ఎస్.బి.టి. స్కీములో అంతకన్న తక్కువ వడ్డీ ఇవ్వజావబడింది. బ్యాంకులలోని రికరింగ్ డిపాజిట్ స్కీములలో నెలకు 10/- రూపాయలు వేసిన 5 సంవత్సరాల తరువాత 749/- రూపాయలు వస్తుంది. 10 సంవత్సరాల తరువాత అయితే 2,055/- రూపాయలు వస్తుంది. అయితే యస్. బి. టి. స్కీములో 5 సంవత్సరాల తరువాత 708/- రూపాయలు, 10 సంవత్సరాల తరువాత అయితే 1,588/- రూపాయలు మాత్రమే వస్తాయి. ఈ విధంగా 1-2-80 తరువాత సర్వీసులో చేరేవారు ఈ స్కీములో తప్పకుండా నభ్యుధుకావాలి కనుక, వారు రిటైర్ అయ్యేవరకు ఎంతోనష్టం వస్తుంది.

అదీకాక ఆర్.టి.సి. కార్మికులకు, ఎస్. ఎమ్.బి.ఎఫ్. అనే స్కీము ఇప్పటికే ఒకటి వున్నది. దీనిలో అనేక మేరమంది నభ్యుధు వున్నారు. ఎస్.బి.టి. స్కీము ప్రవేశ పెట్టిన తరువాత ఎస్.ఎమ్.బి.ఎఫ్. గతి ఏమైతుందో తెలియడం లేదు.

కావున ఈ ఎస్.బి.టి.స్కీమును ఎక్కువ మంది కార్మికులు ఆమోదించేవిధంగా మార్చ వలసిన అవసరమున్నదని రాష్ట్ర కమిటీ భావిస్తున్నది. దానికిగాను వడ్డీరేటును కనీసం పి.ఎఫ్.మీద ఇచ్చే వడ్డీరేటుకు (8.25%) సమానముచేయాలని, స్కీము అందరికీ బచ్చికంగా మాత్రమేవుండాలని, కార్మికులు బాగా ఆలోచించుకుని స్కీములో చేరేదానికి

అవకాశము కల్పించేవిధంగా ఈ స్కీములో చేరడానికి అఖరు తేదీవి 15-2-80 నుండి 30-4-80 వరకు పొడిగించవలసిందిగా ఆర్. టి. సి. యాజమాన్యాన్ని రాష్ట్ర కమిటీ కోరుచున్నది.

సెల్వీన్ సర్వీసులమీద తీర్మానము :

నిరుద్యోగులకు ఉద్యోగాలు కల్పించాలి అనే పేరుతో ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వము సెల్వీన్ అనే స్కీముకింద ప్రైవేటు అవరేటర్లు జంటనగరాల్లో బస్సులు నడుపుకోవటానికి అనుమతి ఇచ్చింది. కార్పొరేషను ప్రతి బస్సుకు దాదాపు 11 మందికి ఉద్యోగాలు ఇస్తే, సెల్వీన్ స్కీములో ఒక బస్సుమీద ముగ్గురు లేక నలుగురికి మాత్రమే ఉద్యోగాలు దొరుకుతున్నాయి కావున బస్సుకొనడానికి ప్రైవేటు వ్యక్తులకు ఇచ్చే అప్పు ఆర్.టి.సి.కి ఇస్తే ఇంకా ఎక్కువ మందికి ఉద్యోగాలు దొరికే అవకాశాలు వున్నాయి.

ఈ స్కీములో రెండు రకాలు వున్నాయి. ఒక దాంట్లో బస్సులను వడవడము దానిపై వచ్చే డబ్బు తీసికోవడము అంతా ప్రైవేటు వ్యక్తులే చేస్తారు. ఇంకొక రకములో ఆర్. టి. సి. యాజమాన్యం బస్సులను ప్రతి కిలో మీటరునకు రూ. 2-25 లు ఇచ్చి అద్దెకు తీసికొంటారు. కందక్టరు ఆర్. టి. సి. కి సంబంధించిన ఆతను వుంటాడు. టెక్నెట్టు డబ్బు కూడా ఆర్.టి.సి.కే వస్తుంది. అయితే అనేక డిస్ట్రిక్ట్ రూట్లలోనే ఆర్.టి.సి.కి కిలో మీటరుకు రూ. 2-25 పైసలు రాకుంటే సీటీ రూట్లమీద ఎక్కడినుంచి వస్తుంది అనేది సమస్య. మొత్తం మీద చూస్తే కార్పొరేషన్ రూట్లను, కార్పొరేషను డబ్బును ప్రైవేటు అవరేటర్లకు కట్టబెడుతున్నారనేది నిజం.

ఈ విధమైన విజాతీయకరణ పద్ధతులకు వ్యతిరేకంగా "స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్" అందోళనచేస్తూ వస్తున్నది. అయితే ప్రభుత్వము, కార్పొరేషన్ తమ పద్ధతులను మార్చుకోవడానికి బదులుగా హానికరమైన ఈ సెల్వీన్ స్కీమును రాష్ట్రములోని ఇతర పట్టణాలకు విస్తరింపజేయబోతున్నది. ఫెడరేషన్ యొక్క రాష్ట్ర కమిటీ ఈ పరిస్థితి మీద తన యొక్క తీవ్ర ఆందోళనను, అసంతృప్తిని వ్యక్తపరుస్తున్నది. ఇప్పటికే జంటనగరాల్లో నడుస్తున్న సెల్వీన్ బస్సులను రద్దుచేయాలని, రాష్ట్రములోని ఇతర పట్టణాలకు ఈ స్కీమును విస్తరింప జేయరాదని,

ప్రభుత్వము బి. పి. ఇ. జోక్యాన్ని సుప్రీంకోర్టులో సవాలుచేయటం జరిగింది

నమిష్టి సంప్రదింపులు ఒప్పందాలు సాగే వందలలో కేంద్ర ప్రభుత్వం యొక్క సైనిక మంత్రిత్వశాఖ, బి.పి.ఇ. జోక్యాన్ని సవాలుచేస్తూ సుప్రీంకోర్టులో బామర్ లారే ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ ఒక రిట్ పిటిషన్ దాఖలు చేసింది. జాతీయం చేయబడిన పరిశ్రమల్లో వచ్చే పారిశ్రామిక వివాదాలను పరిష్కరించుకొనటంలో ఇది అడ్డంకున్నదని ఈ రిట్ పిటిషన్ లో చార్జి చెయ్యటం జరిగింది.

బామర్ లారే కంపెనీ జాతీయం చెయ్యబడింది. అటుపిమ్మట ట్రేడ్ యూనియన్ గుర్తింపుచట్టం (మహారాష్ట్ర) ప్రకారం ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ గుర్తించబడింది. ఈ యూనియన్ కొన్ని కోర్కెలు ప్రతిపాదించి మేనేజిమెంటుతో చర్చించి ఒక ముసాయిదా వప్పందాన్ని చేసుకున్నది. అయితే బి.పి.ఇ. అంగీకరించలేదనే కారణంతో ఈ ఒప్పందానికి తుడిరూపం ఇవ్వటానికి యాజమాన్యం నిరాకరించింది.

అధిక మంత్రిత్వశాఖ మేనేజిమెంటుకు రాసిన లేఖను పురస్కరించుకొని ఒప్పందాన్ని భాయం చేయటానికి యాజమాన్యం తీరస్కరిస్తుంది. 'ప్రభుత్వాన్ని ఇరకులో పెట్టే విధంగా కార్మికులతో ఏ విధమయిన కలహాలను చేసుకొనటానికి' ఏ ప్రభుత్వ రంగంలోని పరిశ్రమ బి.పి.ఇ.తో సంప్రదించకుండా పూనుకోరాదని ఈ లేఖలో ఆదేశించటం జరిగింది.

అధిక మంత్రిత్వశాఖ, బి.పి.ఇ. ఈ విధంగా జోక్యంకలుగజేసుకోవటంవల్ల సంఘాలను, సంస్థలను ఏర్పరచుకొనే ప్రాథమిక హక్కుకు, కోర్కెలను రూపొందించి వాటిని పరిష్కరించుకోవటానికి వున్నవాక్ స్వాతంత్ర్యపు కార్మిక హక్కుకు భంగకరమని ఈ రిట్ పిటిషన్ లో వాదించటం జరిగింది. కార్మికులకు మేనేజిమెంటుకు మధ్యవచ్చే వివాదాలను చర్చించుకుని పరిష్కరించుకొనటానికి కార్మిక చట్టాల ఉద్దేశానికే ఇది భంగకరంగావున్నదని వాదించటం జరిగింది.

అన్ని ముఖ్య రూట్లలో ప్రయాణికుల సౌకర్యార్థం ఇంకా అదనపు బస్సులు ప్రవేశ పెట్టాలని రాష్ట్ర కమిటీ దిమాండు చేస్తున్నది.

బొగ్గు గనుల సంక్షేమ సంస్థ ఎదుర్కొంటున్న రుగ్మత లేమిటి

బొగ్గుగనుల సంక్షేమ సంస్థ 1947లో గవి కార్మికుల సంక్షేమ విధుల చట్టం క్రింద ఏర్పాటు చేయబడింది. ఈ సంస్థ తీరుతెన్నులను పరిశీలించుటకు కేంద్రకార్మికమంత్రిత్వ శాఖ 1979 జనవరిలో ఒక కమిటీని నియమించింది. ఈ కమిటీ తన వివేదికలో పేర్కొన్న విషయాలను చూసినట్లైతే ఈ సంస్థ పని విధానం ఎంత దుస్థితిలో వున్నదో బోధపడుతుంది.

ఈ సంస్థ నిర్వహణలో ప్రధానపాత్ర నిర్వహించే 300 పెగాగల ఉద్యోగాలు ఖాళీవున్నాయి. వీటిలో కమిషనర్, వెల్ ఫేర్ ఆఫీసర్ (ప్రీ)లాంటి కీలకమైన స్థానాలు కూడా వున్నవి. 40 మందికిపైగా డాక్టర్ల పోస్టులు కూడా సంవత్సరం నుండి నాలుగు సంవత్సరాలవరకు ఖాళీగా పడివుంటున్నాయి. ఇన్ని ఉద్యోగాలు 9 సంవత్సరాల తరబడి భర్తీచేయకపోవడానికి, పేర్కొన్న కారణాలలో ఒకటి: నియామకాలుచేసే అధికారి లేకపోవడం, దీనితో తాత్కాలిక నియామకాలు చేయటమే ముఖ్యలక్ష్యంగా వున్నందున ఆ ఉద్యోగాలపైన అర్హతలు లేనివారిని తీసుకోవలసిన అవసరం ఏర్పడింది.

ఈ సంస్థ ఆర్థిక పరిస్థితి కూడా అతి దారుణంగావుంది. చట్టం ప్రకారంగా రవాణా చేసే ప్రతిటన్ను బొగ్గుకు 75 పైసలు గరిష్ట సెన్సు చెల్లింపు పరిమితి విధించబడింది. 1973 నాటికి ఈ పరిమితి చేరుకోవటమైంది. ఈ సంస్థ ప్రారంభదశలో విధించిన సెన్సు 8 అణాలు (37 పైసలు) మాత్రమే. నిత్యం పెరుగుతున్న ధరలవల్ల అక్టోబరు 1979 నాటికి ఈ రేటు రూ. 2.02 పైసలకు చేరుకుంది. దీని కారణంగా ఈ సంస్థకు నిర్దేశించిన లక్ష్యాలను చేపట్టటంలో విఫలమౌతుంది. ఇదే కాకుండా మిగులు సేకరణలో అనేక ఇతర అవరోధాలు కూడా ఎదుర్కొంటుంది. అగస్టు 1977లో కలకత్తా హైకోర్టుయిచ్చిన తీర్పు నమనరించి ఉత్పత్తిచేసే కంపెనీలు తమ సంస్థల నిర్వహణకు ఉపయోగించే బొగ్గుపై కూడా సెన్సును చెల్లించాలని పేర్కొన్నది. కాని ఈనాటి వరకు తీర్పు అమలులోకి రాలేదు. 1973-74 మరియు 1976-77 ఉత్పత్తులను పరిశీలించినట్లైతే

నూటికి 10 వంతుల బొగ్గు ఉత్పత్తిపై సెన్సు వసూళ్ళలో అవరోధాల కారణంగా సంస్థ ఖర్చు చేయవలసిన రికోట్ల విధులకు గాను కేవలం 2కోట్ల 92 లక్షలు మాత్రమే సమకూర్చుకోగలుగుతుంది. కమిటీ అంచనాల ప్రకారంగా దేశంలోనిగవి కార్మికులలో సగం మందికైనా ఇంటి సౌకర్యం కల్పించాలంటే 104కోట్లరూపాయలు కావల్సి ఉండగా ఈ వద్దతిక్రింద సంస్థలో 12కోట్లు మాత్రమే విల్యవుంది. 1961లో గవి కార్మికుల సంఖ్య 4 లక్షలుండగా 1978 నాటికి 8 లక్షలకు పెరిగింది. గవి కార్మికుల సంఖ్య పెరుగుదల దృష్ట్యా చూసినపుడు ఈ సంస్థ ఆర్థికావసరాలను తేలికగా వూహించవచ్చు.

ఈ సంస్థ ఆర్థిక అవరోధాల ప్రభావం గవి కార్మికుల వైద్యపదుపాయాల ఏర్పాట్లు కత్తిరింపుకూడా గురికావలసివచ్చింది. ఈ సంస్థ ఉనికి కారణంగా జాతీయంచేయబడిన బొగ్గుగనుల యజమానులు లక్షలాది గవి కార్మికుల అరోగ్యంపట్ల ఉదాసీనవైఖరి అవలంబిస్తున్నారు. కోల్ ఇండియా అనుబంధ సంస్థయైన సెంట్రల్ కోల్ ఫీల్డ్స్ ప్రాంతంలో కనీస సదుపాయాలతో కూడిన కేంద్ర ఆసుపత్రి ఒక్కటికూడలేదు. పశ్చిమ బెంగాల్లో కల్లా బొగ్గుగనుల ప్రాంతంలో గల కేంద్ర ఆసుపత్రిలో రోగులు కటికనేలపై వుండటం, వైద్య సదుపాయాలపట్ల మేనేజిమెంటు నిర్లక్ష్యవైఖరికి ప్రబల విదర్శనంగా పేర్కొనవచ్చు. బొగ్గుగనుల ప్రాంతాలలో కాన్సర్ వ్యాధి ప్రబలంగా వున్నప్పటికీ, తగు వర్యలు చేపట్టలేకపోయారు. ఆసుపత్రులలో చికిత్స పొందే టి. బి. రోగులకు చెల్లించే డినబైతెం 1972 మే నుంచి నిలిపివేశారు. వందల సంఖ్యలో టి. బి. జబ్బుకు చికిత్స పొందవలసిన వారుగా నమోదు కాబడినా, వీరి అవసరాలను తీర్చటానికి రాంచీలోగల రామకృష్ణ టి. బి. కాలనీయంలో కేవలం 30 పడకల సౌకర్యం మాత్రమే కలిగివున్నది.

ఈ సంస్థ నిర్వహణలోగల లోపాలు, ఆర్థిక అవరోధాలు మరియు వైద్యసదుపాయాల కత్తిరింపులాంటి దుస్థితికి తోడుగా అలోచనారహిత పథకాలవల్ల కూడా పెద్ద

మొత్తాలలో డబ్బు దుబారా జరుగుతున్నది. మధ్యప్రదేశ్లో 'జామై' మరియు 'కురేషియా' ప్రాంతాలలో 30 పడకల సౌకర్యం గల రెండు కాలనీరియంలను నిర్మించి నప్పటికీ, యివి నిరుపయోగంగా పడియున్నవి. అదే విధంగా ఆంధ్రప్రదేశ్లో రామగుండం గనుల ప్రాంతంలో 25 పడకల ఆసుపత్రి అసంపూర్తి నిర్మాణ దశలో నిలిచిపోయింది.

ఆంధ్రప్రదేశ్లో గల సింగరేణి కాలనీస్ వెల్ ఫేర్ సంస్థ నిర్వహించే కార్యకలాపాల కేవలం నామమాత్రంగా నేయున్నవి. ఈ సంస్థ పరిధిలోకి వచ్చే మంచినీటి వనై, గృహవసతి, విద్య, వైద్య సౌకర్యాలు, ఎనోడ కార్యక్రమాలు, సహకార సంఘాలు మొదలయిన విధులను స్థానిక మేనేజిమెంటే తమ సొంత ఖర్చుతో నిర్వహిస్తున్నది. ఆంధ్రప్రదేశ్కు సంబంధించిన నంతవరకు ఈ సంస్థ పేసరు సంస్థగానే మిగిలిపోయింది. ఈ సంస్థకు కేటాయించిన విధులలో 80 పాళ్లువరకు కేవలం నిర్వహణ ఖర్చు క్రిందనే ఖర్చుపెడుతున్నారు. ఇక సంక్షేమ కార్యకలాపాలకు 40 వంతుల విధులు మాత్రమే అందుబాటులో వుంటున్నవి. స్థానిక మేనేజిమెంటు, వెల్ ఫేర్ సంస్థ సహాంతరంగా నిర్వహిస్తున్న విధుల కారణంగా, సంక్షేమ విధులు వృధా కాకుండా వుండేందుకుగాను, వీటిని కాలనీ మేనేజిమెంటుకు బదలాయించాలని సింగరేణి కాలనీస్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ వేతనాల సంప్రదింపుల కమిటీలో గట్టిగా కోరింది. ఈ సమస్యపై మెడికల్ కమిటీలో సభ్యులైన యూనియన్ అధ్యక్షుడు శ్రీ కె జార్జిగారి పట్టుదల కారణంగా సబ్ కమిటీలో కూలంకషంగా చర్చించి, వెల్ ఫేర్ సంస్థ విధుల సక్రమ వినియోగానికి తక్షణం మేనేజిమెంటుకు బదలాయించాలని కోరారు.

కమిటీ అందజేసిన వివేదికపై ప్రభుత్వం ఇంతవరకు ఎలాంటి చర్యను ప్రారంభించలేదు. ఈ సమస్యపై సి. ఐ. టి. యు. ఒక పుస్తకాన్ని ప్రచురించాలని మరియు వికార ప్రాతిపదికపై చట్టాన్ని అమూలాగ్రంగా మార్పులు చేయించేందుకు అందోళనా కార్యక్రమాన్ని చేపట్టాలని నిర్ణయించింది.

ప్రజాశక్తిపెన్ విజయవాడలో ముద్రింపబడి, సి. ఐ. టి. యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ పజెన
శ్రీ నందూరి ప్రసాదరావుచే విజయవాడ నుండి ప్రకటింపబడింది. ఎడిటర్ : శ్రీ నందూరి ప్రసాదరావు.

ఏ.పి.యస్.ఆర్.టి.సి. స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్

ఫెడరేషన్ డిపోకమిటీలకు

1978 నుండి కొత్త జీతాలు, భత్యాలు, వగైరాలగుర్చి ఏ.పి.యస్ ఆర్.టి.సి. మేనేజిమెంటు, ఎస్టాబ్లిష్మెంట్ యూనియన్ చేసుకున్న ఒప్పందం 31-12-79లో పూరియైనందున కొత్త ఒప్పందం కొంత ఆలోచనలు ప్రారంభమైనవి. స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ కూడా ఈ సమస్యను అధ్యయనంచేసింది. కామ్రేడ్ వంధూ ప్రసాదరావు పశ్చిమబెంగాలు, కామ్రేడ్ శ్రీహరి తమిళనాడు, కర్ణాటక, కేరళ రాష్ట్రాలువెళ్ళి అక్కడ స్టేట్ ట్రాన్స్పోర్టు పరిస్థితులను తెలుసుకొని వచ్చారు. ఫెడరేషన్ ఈ సమస్యను చర్చించి కొన్ని సూచనలు చేయటానికి ఒక సబ్ కమిటీని వేసింది. ఆ సబ్ కమిటీ హైద్రాబాద్, విజయవాడలో సమావేశమై దీర్ఘంగా చర్చించి కొన్ని ప్రతిపాదనలు ఆమోదించింది. వాటిని అక్కడ ఇస్తున్నాము. వీటిని అన్ని డిపోలకూ కార్యకర్తలకూ పంపిస్తున్నాము. వారు వీటిని జాగ్రత్తగా పరిశీలించి, చర్చించి తమ అభిప్రాయాలను తెలియజేయాలని కోరుతున్నాము. ఈ ప్రతిపాదనలకు భిన్నంగాగావి, వేరుగాగావి, సవరణలుగాగావి ఏవైనా వున్నచో వాటినికూడా తెలియబర్చగోర్తాము. అన్ని డిపోల అభిప్రాయాలు తెలిసిన ఏమ్మట ఫెడరేషన్ సబ్ కమిటీ, వర్కింగు కమిటీలు సమావేశమై చర్చించి కోర్కెల వక్రాలికి తుదిరూపమివ్వగలను.

ఇట్లు,

హైద్రాబాద్

మార్చి, 1980

యస్. చిన్నపరెడ్డి,

ప్రధాన కార్యదర్శి.

ఏ.పి.యస్. ఆర్.టి.సి. స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్.

ఎ. పి. యస్. ఆర్. టి. సి.

జీతభత్యాల సవరింపు

ఎ.పి.యస్. ఆర్.టి.సి. స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్

ఫెడరేషన్ ప్రతిపాదనల ముసాయిదా

ఎ.పి.యస్.ఆర్.టి.సి.లో మేనేజిమెంటుకూ, గుర్తింపబడిన ఎంప్లాయిస్ యూనియనుకూ జీతభత్యాలు, ఇతరసౌకర్యాలవిషయంలో 1977లో జరిగిన ఒప్పందం 31-12-79 తో అంతమైంది. కాబట్టి కొత్తఒప్పందాన్ని చేసుకోవలసి వున్నది. ఇందు కింకా నాంది ప్రస్తావనే జరగలేదు. కార్మికులందరూ కొత్తఒప్పందం కొరకై ఎదురు చూస్తున్నారు. ఈనాడుకాకపోతే రేపైనా, ఎల్లుడైనా వంప్రదింపులా ప్రారంభం కావలసినదేగదా? కొత్తఒప్పందం చేసుకోవలసినదేగదా?

గతఒప్పందంలో ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ కోరినవాటిలో కొన్ని అంశాలు అంగీకరించబడినవి. కొన్ని అంగీకరించబడలేదు. ఒడంబడికలో కొన్ని అంశాలు— ముఖ్యంగా కరువుభత్యం, పనిభారం లాంటి అంశాలు కార్మికుల విరసనకు గురైనవి. కాబట్టి కొత్త ఒప్పందం కార్మికుల సర్వజనామోదం పొందేటట్లుగా చూడవలసిన అవసరం వున్నది.

ఇందుకై సి.ఐ.టి.యు. నిరుడు ఒక ప్రతిపాదనను గావించింది. ఎ.పి.ఎస్. ఆర్.టి.సి.లో పనిచేస్తున్న అన్ని యూనియన్లు కలిసి కోర్కెలను రూపొందించాలి అ కోర్కెల ప్రాతిపదికపై అన్ని యూనియన్లు కలిసి మేనేజిమెంటుతో వంప్రదింపులు జరిపి ఒప్పందం చేసుకోవచ్చుననీ, ఈ ప్రతిపాదనలో సూచించింది. ఇందు వల్ల మొత్తం కార్మికులు ఈ సందభాషణలోనూ, ఒప్పందంలోనూ భాగస్వాములు కావటానికి వీలుంటుంది దేశంలో యిది కొత్త పద్ధతేమీకాదు: ఆర్.టి.సి.లోనే కేరళలో 11 యూనియన్లు, కర్ణాటకలో 2 యూనియన్లు, పల్లవన్లో వున్న అన్ని యూనియన్లుకలిసి చర్చించి, ఒప్పందాలు సంయుక్తంగా చేసుకొన్నవి అన్న విషయాన్ని

గుర్తుంచుకోవాలి. ఉక్కు, బొగ్గు, హెవీ ఎంక్రికల్స్ పరిశ్రమలలో జరిగిన ఒప్పందాలు కేంద్ర ప్రేద్ యూనియన్ల ప్రతినిధులతో చేసుకున్న సమిష్టి ఒప్పందాలే. మన రాష్ట్రంలోనే జూబ్ పరిశ్రమలోగానీ, పర్కాచార్డు కార్మికుల విషయంలోగానీ, అన్ని యూనియన్లు : లినీ చేసుకున్న ఒప్పందాలే. అయినా ఈ సహేతుకమైన ప్రతిపాదనను ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ తిరస్కరించింది. నేషనల్ మజ్దూరు యూనియన్ సమాధాన మివ్వటానికే పూనుకోలేదు.

కాబట్టి కొత్త వప్పందం ఎట్లా వుండాలి? అనే విషయంపై స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ (యికమందు ఫెడరేషన్ అని ఈ కరపత్రంలో వ్యవహరించబడుతుంది) తన అభిప్రాయాలను తెలియజేయదల్చింది. తన ప్రతినిధులను వచ్చిష బెంగాలు, కేరళ, కర్నాటక, తమిళనాడు రాష్ట్రాలకు పంపి అచ్చట ఆర్.టి.సి. కార్మికుల ఉద్యోగుల జీతభత్యాలను, యితర సౌకర్యాలను, సర్వీసు కండిషన్లను అధ్యయనం చేసింది. పబ్లిక్ రంగం పరిశ్రమలలోని జీతభత్యాలు, వగైరాలను కూడా అధ్యయనం గావించింది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల జీతభత్యాలు వగైరాలను గమనించింది. వాటిమధ్య వుండే వైవిధ్యాలను, అందుకుగల కారణాలను దృష్టినుంచుకున్నది. దేశవ్యాపితంగా కార్మికులు కోరే కోర్కెలను - ముఖ్యంగా ప్రధానమైన, మూలమైన కోర్కెలను కూడా దృష్టిలో పెట్టుకున్నది. వీటినిన్నిటిని కూలంకషంగా చర్చించిన మీదటనే ఈ క్రింది ప్రతిపాదనలను చేస్తున్నది.

కార్మికుల కోర్కెలను నిరాకరించడానికి సర్వసాధారణంగా యజమానులు గానీ, ప్రభుత్వంగానీ, చేపే వాదన ఒకటున్నది. కార్మికుల కోర్కెలను అంగీకరించగల అర్థిక స్తోమత ఆ పరిశ్రమకు వున్నదా? లేదా? అని చూశాల్సింది ఈ వాదన. ఈ దృష్టిలో కార్మికుడు ఒక మానవుడు అన్న దృష్టి లోపించింది. ఆధునిక సమాజంలో నాగరిక జీవనంలో ఒక మానవుడుగా కార్మికుడు జీవించాలంటే అతనికి కొన్ని కనీస అవసరాలు తీరాలి: ఆ కనీస అవసరాలు తీరటానికి సరిపోయేదిగా జీతభత్యాలు వుండాలి అన్న న్యాయమైన, సహేతుకమైన కోర్కెకు పోటీగా పెట్టుబడిదారీ వర్గం తెచ్చే వాదన యిది. సంపద సృష్టికర్తలైన కార్మికుల కనీస అవసరాలను తీర్చడానికి సరిపడే జీతభత్యాలను కూడా యివ్వని పరిశ్రమలు బ్రతికివుండవలసరం లేదని సుప్రీంకోర్టు అనేక తీర్పులలో చెప్పినదాన్ని [క్రొన్ అల్యూమినియం వర్కర్స్ ఛాంకెర్ కార్మికులకూ మధ్య వివాదం : 1958 I LLJ I (SC)] మదిగుపర్చటానికై చేయబడే వాదన యిది. అయినా ఈ వాదనను కూడా దృష్టిలో పెట్టుకునే ఫెడరేషన్ తన ప్రతిపాదనలను చేస్తున్నది.

వే త న ం

మొత్తం కార్మికవర్గం నేడు కోరేది అవసరాల ప్రాతిపదికపై నిర్ణయించబడే కనీస వేతనాన్ని. ఇదేమీ గొంతెమ్మ కోర్కె కాదు; సరికొత్తగా చేస్తున్నది. అనలేకాదు. 1957 లో 15 వ ఇండియన్ లేబరు కాన్ఫరెన్సు ఏకగ్రీవంగా రూపొందించిన సూత్రమిది.

కార్మిక ప్రతినిధులు, యజమానుల ప్రతినిధులు, ప్రభుత్వ ప్రతినిధులూ కలిసి సమావేశమయ్యేదే ఇండియన్ లేబర్ కాన్ఫరెన్సు. బ్రిటిషుపాలన కాలంలో ప్రారంభమైన ఈ పద్ధతి నెహ్రూకాలంలో కూడా కొనసాగి ఇండిరాగాంధీ హయాంలో, 1971 పార్లమెంటు ఎన్నికల తర్వాత రద్దుచేయబడింది.

15వ ఇండియన్ లేబరు కాన్ఫరెన్సు 1967లో అప్పటి కేంద్ర కార్మికశాఖ మంత్రి ప్రణాళికామంత్రి అయిన శ్రీ జి యల్. నందా ఆధ్యక్షతన జరిగింది. జీతాల ప్రాతిపదికపట్లా వుండాలి; అనే సమస్యపై చర్చ జరిగి చివరకు ఏకగ్రీవంగా ఈ క్రిందిసూత్రం ఆమోదించబడింది.

*1.

2. కనీసవేతన విర్ణయాన్ని గూర్చి యిట్లా అంగీకరించబడింది. కనీస వేతనం అవసరాల ప్రాతిపదికపై వుండాలి; పారిశ్రామిక కార్మికుని కనీస జీవనావసరాలను తీర్చునట్లుగా వుండాలి; యిందుకు ఏ యితర కారణాలను అడ్డురానీయకూడదు. కనీసవేతనాన్ని నిర్ణయించడంలో ఈక్రింది ప్రమాణాలు అంగీకరించబడినవి. కనీసవేతనాల కమిటీలు, వేజ్ బోర్డులు, ఎడ్జూడికేటర్లు మున్నగు వేతననిర్ణాయక సంఘాలన్నీ ఈ ప్రమాణాల పకారం నిర్ణయించాలి.

అ) కనీసవేతనాన్ని నిర్ణయించటానికి ఒక స్టాండర్డు కార్మికకుటుంబాన్ని తీసుకోవాలి, స్టాండర్డు కార్మిక కుటుంబం అంటే ఒకడు సంపాదిస్తే ముగ్గురు పెద్దవారి జీవనానికి సరిపోయేదిగా అనంపాదన వుండాలి. ఆ కుటుంబంలో స్త్రీలు, పిల్లలూ ఏమైనా సంపాదిస్తున్నా దానిని లెక్కలోకి తీసుకోరాదు.

ఆ) యుక్తవయస్సు వచ్చిన భారతీయునికి మామూలు పనిభారానికి, రోజుకు 2,700 కేరీల అహరంకావాలనే డాక్టర్ అక్రాయ్డ్ సిఫార్సు ననుసరించి కనీస భోజనావసరాలను లెక్కించాలి

ఇ) నగటున తలఒకటికి ఏడాదికి 18 గజాల గుడ్డ చొ॥న, నగటున పలుగురుగల కార్మికుని కుటుంబానికి 72 గజాల బట్ట అవసరం అనిలెక్కించాలి.

ఈ) తక్కువ ఆదాయం వచ్చేవారితై సబ్సిడీపై నిర్మించబడే పారిశ్రామిక గృహ నిర్మాణ పథకం క్రింద కట్టబడే ఇండ్లపై ప్రభుత్వం వసూలుచేసే అద్దెను గృహవసతి ఖర్చుగా లెక్కించాలి.

ఉ) కట్టెలు, దీపం మున్నగు సాదరు బద్ధులు మొత్తం కనీసవేతనంలో 20 శాతంగా వుండాలి.

3. దేశంలో ఎక్కడైనా సరే పారిశ్రామిక కార్మికులకు కనీస వేతనం నిర్ణయించటానికి ఇవి మార్గ దర్శక సూత్రాలుగా వుండాలి; అయితే ఈ సిఫార్సులను అమలుజరపటానికి ఇబ్బందులుండే కొన్ని సందర్భాలు వుండవచ్చు సిఫార్సుల కంటే తక్కువ కనీస వేతనాలు నిర్ణయింపబడే సందర్భాలు వస్తే, ఈ సిఫార్సుల కంటే ఎందువల్ల కనీస వేతనం తక్కువగా నిర్ణయింప బడిందో అధికారులు ఋజువు చేసి తీరాలి."

కార్మికవర్గం నేడు కోరేది ఈ కనీసవేతనాన్నే.

హిందూస్థాన్ టైమ్స్ పత్రిక మేనేజిమెంటుకూ, సిబ్బందికి వచ్చిన వివాదం సుప్రీంకోర్టువారి వెళ్ళింది. 1933 లో సుప్రీంకోర్టు జడ్జి దాస్గుప్త తీర్పు యిస్తూ యిట్లా చెప్పాడు: "విచ్చేస అడుగుభాగాన కనీస మూలవేతనం వుంది. ఏ యజమాని అయినా పారిశ్రామిక కార్మికునికి యిది చెల్లించి తీరవలసిందే. దీనికి పైన న్యాయవేతనం (ఫెయిర్ వేజ్) వుంది. అవసరాల ప్రాతిపదికపై నిర్ణయింపబడే కనీస వేతనంతో దాదాపు యిది సరిసమానంగా వుంటుందని స్థూలంగా చెప్పవచ్చు. అంటే, నాగరిక సమాజంలో ఒక మానవుడుగా బ్రతకటానికి ఒక సగటుకార్మికునికి కావలసిన అవసరాలకు సరిపోయేదిగా యిది వుండాలి. ఈ ఫెయిర్ వేజ్ కు ఎగువన జీవనవేతనం (లివింగ్ వేజ్) వుంటుంది. కార్మికుడు హెచ్చయిన సమర్థతతో పనిచేస్తానికి వీలుగా యిది వుంటుంది. అతని కుటుంబం యొక్క ఆరోగ్యం, సంక్షేమాలకు అవసరమయిన భౌతిక వస్తువులనన్నిటినీ సమకూర్చునట్లుగా వుంటుంది: అతడు ఒకపౌరుడుగా తనధర్మాలను నిర్వర్తించటానికి సరిపడునట్లుగా వుంటుంది."

1967 హిందూస్థాన్ యాంటీబయోటిక్స్ కంపెనీకి, దాని కార్మికులకూ వచ్చిన వివాదంలో సుప్రీంకోర్టు ప్రధాన న్యాయమూర్తి శ్రీ కోకా సుబ్బారావు ఇచ్చిన జడ్జిమెంటులో జస్టిన్ గుప్తా ఇచ్చినవిర్వచనాన్ని పునరుద్ధరిస్తూ ధృవ పర్చారు.

కేంద్రప్రభుత్వం నియమించిన ఫెయిర్ వేజ్స్ కమిటీ ఈ క్రిందివిధంగా ఫెయిర్ వేజ్ నిర్ణయించింది. "ఫెయిర్ వేజ్ క్రింది హద్దు కనీసవేతనం అనేది వృష్టమే. పరిశ్రమ ఆర్థిక స్తోమత అనేది పై హద్దును నిర్ణయిస్తుందని స్థూలంగా చెప్పవచ్చు. పరిశ్రమయొక్క ఇప్పటి ఆర్థికస్థితిని బట్టేగాక భవిష్యత్తు అవకాశాలను కూడా దృష్టిలో పెట్టుకోవాలి. ఈ క్రింది హంశాలను దృష్టిలో పెట్టుకొని దిగువ చేయబడే ప్రమాణాల వెలుగులోనూ, పైన చెప్పబడిన రెండు హద్దుల మధ్యలో వాస్తవమైన వేతనం వుంటుంది. ప్రమాణాలు ఇవి :

1. శ్రామిక ఉత్పాదకశక్తి.

2. అప్రాంతంలోగాని పరిసర ప్రాంతాలలోగాని అటువంటి పనికిగాని లేక దానిని పోలినటువంటి పనికిగాని అప్పుడు ఇవ్వబడే జీతంలేట్లు.

3. జాతీయాదాయస్థాయి : అది సంపదం అవుతున్నతీరు.

4. మొత్తం దేశం ఆర్థిక వ్యవస్థలో ఆ పరిశ్రమకు వున్న స్థానం.

ఇప్పుడుకార్మికులు కోరేది ఈ సుప్రీంకోర్టు తీర్పులలో చెప్పబడిన ఫెయిర్ వేజ్ నే.

“అందరు ఒకటై తొందర చేయుట న్యాయముగా మన కొచ్చేదెంతో అది రాబట్టుటకే సుమ్మండీ”

అవసరాల ప్రాతిపదికగా గల కనీస వేతనం ఎంత?

15వ ఇండియన్ లేబరు కాన్ఫరెన్సు సిఫార్సులలో కొన్ని లోపాలు లేక పోలేదు. 1957 నాటికే కార్మికుల కుటుంబ సభ్యుల సంఖ్య నాలుగు కన్నా ఎక్కువ వున్నా నాలుగుగానే తీసుకోబడింది. భార్య యిద్దరు పిల్లలనూ కలిపి యిద్దరు పెద్దవారుగా లెక్క కట్టింది దేశంలో అత్యధిక సంఖ్యకలు కార్మికులు హెచ్చు ఆదైరిచ్చి అద్దె యిందల్లో వుంటున్నా ప్రభుత్వం తక్కువ జీతం వారికి షిండ్చే కాలనీ క్వార్టర్లపై సబ్సిడీ అద్దెను లెక్కలోకి తీసుకోవడం జరిగింది. ఇది చాలాస్వల్పం: వాస్తవ దృష్టికాదు. యిటువంటి లోపాలున్నా ఆ ఫార్ములాను కార్మికవర్గం స్థూలంగా అంగీకరించి దాని ప్రకారమే కనీస వేతనాలను నిర్ణయించ మని కోరుతూ వచ్చింది.

ఇప్పుడు మనం కోరవలసిందీ అదే, దేశంలో ప్రతి కార్మిక సంఘమూ కోరుతున్నదీ అదే.

అయితే అవసరాల ప్రాతిపదిక కనీస వేతనం దబ్బు రూపంలోనింతా అనేది తేల్చాలి.

పై ఫార్ములాలో భోజన ప్రమాణాన్ని డా॥ అక్రాయిడ్ నిర్ణయించిన ప్రమాణాలనాధారంగా నిర్ణయించారు. మామూలు పనిచేసే కార్మికునకు పుష్టికరమైన ఆహారాన్ని అందించాలంటే ఈ క్రిందివి కావాలని డా॥ అక్రాయిడ్ తేల్చాడు.

తర 1 కి రోజుకు	ధాన్యం	18 టన్నులు
	పప్పు ధాన్యం	4 టన్నులు
	ఆకు కూరలు	8 ..
	కాయగూరలు	8 ..

మాంసం 4 బొంబులు లేదా 2 కోడిగుడ్డు
పాలు ½ లీటరు
నూనె
పండ్లు
మసాలా వస్తువులు

కేంద్ర ప్రభుత్వోద్యోగులకు కనీస వేతనములను నిర్ణయించటానికై కేంద్రప్రభుత్వం నిర్ణయించిన 3 వ కేంద్ర పేకమిషన్ 1972 లో ఈ అవునరాల ప్రాతిపదికపై కనీస వేతనాన్ని ఇట్లా లెక్కగట్టింది.

15 వ ఇండియన్ లేబర్ కాన్ఫరెన్సు సిఫార్సుల ప్రకారము

అవునరాల ప్రాతిపదిక కనీస వేతనం

వివరాలు	3,000 కాలరీలు	2,700 కాలరీలు
(1) బోజనం బొంబాయి రు.	243-00	రు. 218-70
కలకత్తా	252-00	227-81
ఢిల్లీ	232-20	208-90
మద్రాసు	227-70	204-93
సగటు	238-95	215-05
(2) బట్టలు	10-50	10-50
(3) ఇంటి అద్దె	25-50	25-50
(వట్టడాం నబ్బీడీ పారిశ్రమిక కార్మిక గృహం అద్దెనగటు)		
(4) సాదరుఖర్చు మొత్తం ఖర్చులో 20%)	88-74	82-75
(అవునరాల ప్రాతిపదికగా కనీస వేతనం) మొత్తం ఖర్చు రు.	343-69	రు. 313-80

సిమ్లా లేబర్ బ్యూరో తయారుచేసిన ధరల పట్టికనుబట్టి 1972లో జీవనవ్యయ సూచిక 200 పాయింట్ల వద్ద ఈ అవునరాల ప్రాతిపదిక కనీస వేతనం నిర్ణయించబడింది.

1972లో 200 పాయింట్లకు పై పాళ్ళలా ప్రకారం రు. 314 లు కనీస వేతనం అయితే 1979 కి ఎంత అవుతుంది?

1979 లో మొత్తం మీద జీవనవ్యయ సూచిక ఆంధ్రప్రదేశ్ లో 351 పాయింట్లుగా తీసుకుంటే కనీస వేతనం $\frac{351 \times 314}{200} = 551.00$. కాబట్టి అవసరం ప్రాతిపదికగా కనీసవేతనం రు. 550 లుగా తేలుతుంది.

అసలు 16 వ ఇండియన్ లేబరు కాన్ఫరెన్సు పార్కులాలోనే కాన్ఫిరేంస్ పాయిన్స్ వని పైన తెల్పాము. జీవన వ్యయసూచికను తయారు చేయడంలో లోపాలున్నవి. వీటిని పక్కనబెట్టినా, ఇండియన్ లేబరు కాన్ఫరెన్సు పార్కులా ప్రకారం 1979 లో రు. 550 లకు తక్కువ కనీసవేతనం వుండరాదు.

ఇదే మనం కోరవలసింది, కోరేదీ

రు 550 లు అతి తక్కువ స్కేలు, అన్ స్కేలు వర్కరుకు అనగా స్వీపరు, ప్యాను మున్నగువారికివ్వబడే స్కేలు. యితర కాటగరీలకు యంతకన్నా ఎక్కువ స్కేలు నిర్ణయింపబడాలి. ఉదాహరణకు ఎ.పి.ఎస్.ఆర్.టి.సి లో ప్యాను, స్వీపరుకు స్కేలు ప్రారంభం నెం1కి రు 175 లు అయితే కండక్టరుకు రు 240 లు, డ్రైవరుకు రు 260 లు, ఎ.డి.సి.కి రు 275 లు, డి.సి.కి రు 310 లు వున్నవి. వివిధ కాటగరీలకు ఈ దామాషా స్కేళ్ళు నిర్ణయించబడవలసి వున్నది.

వాస్తవానికి, అవసరం ప్రాతిపదికపై శాస్త్రీయంగా కనీసవేతనాన్ని నిర్ణయిస్తే, ఇంతకంటే ఎక్కువేవుంటుంది. కుటుంబానికి ఏడాదికి మొత్తం రు 128 00 లు బట్టలు ఖర్చు అవుతుందన్నలెక్క హాస్యాస్పదం. ఒకమనిషికి చాలదు ఇది అదే విధంగా ఇంటి అద్దె నెం1కి రు 25.50 లు వేయబడింది. పట్టణం వెలుపల ఒకపూరి గుడిసె కూడా అ అద్దెకురాదు. కాబట్టి ఈ లోపాలను సరిదిద్దుతే నెం1కి రు 550 లకు తక్కువకాకుండా ఈ కనీసవేతనం వుంటుంది అవిగుర్తు చేసుకోవాలి.

డి. ఏ.

ధరలు స్థిరంగా వుండటమూలేదు. ప్రభుత్వం వాటిని అదుపులో పెట్టటానికి ప్రయత్నించడమూ లేదు. పైగా, కేంద్రప్రభుత్వమే అనేక విత్యజీవికావసర వస్తువుల ధరలను పెంచుతూవున్నది. కాబట్టి నిత్యమూ మారే ధరలతోబాటుగా జీతాలుకూడా పెరగాలి. పెరగవో, జీతాల స్థాయి-విజవేతనాల స్థాయి పడిపోతుంది.

1961=100 పాయింట్లుగా వున్న విజజీతాలు 1988 నాటికి ఈ క్రింది విధంగా పడిపోయినవని 3వ కేంద్ర పే కమిషనే తెల్పింది.

ప్రభుత్వోద్యోగుల విజ వేతనాలు	88 పాయింట్లు
రైల్వే ఉద్యోగుల 4వ తరగతి ,,	
,, 3వ తరగతి ,,	93 ,,
ప్యాక్టరీ కార్మికులు ,,	95 ,,

1973 లో కేంద్రప్రభుత్వం ప్రకటించిన ఇండియన్ లేబర్ స్టాటిస్టిక్స్ లో విజవేతనం వతనం ఈ క్రింది విధంగా చెప్పబడింది.

స.వత్సరం	1960=100	ప్యాక్టరీ కార్మికులు	
	జీవనవ్యయ సూచిక	డబ్బు ఆదాయం సూచిక	విజ వేతనం సూచిక
1961	104	103	99
1962	107	109	102
1963	110	112	102
1964	125	117	94
1965	137	132	104
1966	151	143	95
1967	172	156	90
1968	177	165	93
1969	175	176	98
1970	184	185	100
1971	190	188	98

డి. ఏ. అన్నది బ్రిటిషు పారిశుధ్య సృష్టి. పాశ్చాత్య పారిశ్రామిక దేశాలలో ధరల పెరుగుదలను బట్టి జీతాలు మార్చబడుతూ వుంటాయి. కానీ రెండవ ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో మన దేశంలో బ్రిటిషు ప్రభుత్వం జీతాలను మార్చకుండా కరువుభత్యం పొందులాను ప్రవేశ పెట్టింది. ఇప్పటికీ అదే స్థిరపడిపోయింది.

అయితే ఈ కరువుభత్యం ధరల పెరుగుదలకు పూర్తిగా విరుద్ధమైనది. బడలించడా అంటే అదేమీలేదు. అట్టఅడుగునవుండే అన్ స్కిల్డ్ కార్మికులకి కూడా పూర్తి భర్తీ చేయబడటంలేదు. ప్రభుత్వమే ధరల పెరుగుదలకు పూర్తిగా కరువు భత్యం వుండరాదనే సూత్రాన్ని చేబట్టింది. సుప్రీంకోర్టుకూడా ఈ సూత్రాన్ని అనుసరించే తీర్పులుకూడా ఇస్తువచ్చింది బెంగల్ కెమికల్ ఆండ్ పార్మ్యూటికల్ వర్క్స్ లిమిటెడ్ కూ, దాని కార్మికులకూ మధ్య వచ్చిన వివాదంలో 1969 లో సుప్రీంకోర్టు తీర్పుయిస్తూ కరువుభత్యం కావాలన్నా, సవరించబడాలన్నా ఈ క్రింది హంకాలను దృష్టిలో పెట్టుకోవాలన్నది.

1. అతిహీనమైన జీతాలున్నవారికి తప్ప ఇతరుల విషయంలో పూర్తి భర్తీ సాధారణంగా యివ్వబడదు.

2. జీవన వ్యయం పెరుగుదలను కొంత భర్తీచేయుటకు కరువుభత్యం వుద్దేశించబడింది కాబట్టి అది జారుడు పద్ధతిలో వుండాలి: జీవన వ్యయ సూచిక పెరుగుతే పెరుగుతూ, తగ్గుతే తగ్గుతూ వుండాలి.

3. పరిశ్రమ - ప్రాంతముల ప్రాతిపదికపై జీతాలూ, కరువుభత్యమూ నిర్ణయించబడాలి.

4. వారు గుమాస్తాలు గానీయండి, నబ్ స్టాప్ వారు గానీయండి, ప్యాక్టరీ కార్మికులుగానీయండి సమానజీతాలు పొందేవారందరూ సమానమైన కరువుభత్యాన్ని పొందాలి.

5. జీతాలనుగాని, కరువుభత్యాన్నిగాని పునర్నిర్ణయించేటప్పుడు యజమానిపై ఎంత ఆదనపుభారం పడుతుంది. ఆ భారాన్ని అతడు మోయగలడా లేదా అనేది దృష్టిలో పెట్టుకోవలసిన ముఖ్యాంశాలు".

చట్టం ఎలావున్నా ఇవ్వబడే డి.ఏ. మాత్రం వేర్వేరు రకాలుగా వుంటున్నది. పబ్లిక్ రంగం పరిశ్రమలలో ఎక్కువవాటిలో అలిండియా జీవనవ్యయసూచికను బట్టి కరువుభత్యాన్ని 8 నెలల కొకసారి సవరించడం జరుగుతుంది. పాయింటుకు రు. 1-30 ల చొప్పున పెరుగుతరుగులు వుంటాయి. ఇది వేరియబుల్ డి.ఏ. కొన్ని పరిశ్రమలలో జీవనవ్యయసూచిక ఒక పాయింటువద్ద డి.ఏను ఫిక్సేరు డి.ఏ గా చేసి, అ పైన పెరుగుతరుగులకు వేరియబుల్ డి. ఏ ఇవ్వబడుతుంది. కేంద్రప్రభుత్వోగులకు గత 12 నెలల సగటు జీవనవ్యయసూచికలో 8 పాయింట్లపై పెరుగుదల వుంటే రు. 300 లోపు జీతాలకు 4% చొప్పున అపై జీతాలకు 3% చొప్పున డి.ఏ పెంచబడుతుంది. తగ్గితే తగ్గించబడుతుంది. అంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వోగులకు రు. 550 జీతంకు 2½% చొప్పున అపై జీతాలకు 2% చొప్పున డి.ఏ. పెంచబడుతుంది. రిజర్వుబ్యాంకు, కమర్షియల్ బాంకులలో నబ్ స్టాప్ కు, ప్రతి 4 పాయింట్ల స్లాబ్ కు 2% చొప్పున, స్టాప్ కు 1-58% చొప్పున డి. ఏ. పెంచబడుతుంది. ఇండియన్ ఆయిల్ కార్పొరేషన్ లో 301 పాయింట్ల వద్ద పే స్కేల్స్ నిర్ణయించబడి, అప్పటి డి. ఏ. ను ఫిక్స్ డి. ఏ. గా చేయటం జరిగింది. అపైన పెరిగే ప్రతి 8 పాయింట్ల స్లాబ్ కు రు. 5 ల చొప్పున, అనగా పాయింటుకు రు. 1-67 ల చొప్పున డి. ఏ. పెంచబడుతుంది.

మన పొరుగు రాష్ట్రాలలోని ట్రాన్సుపోర్టు కార్పొరేషన్ లో డి. ఏ ఫాక్టరా ఈ క్రింది విధంగా వున్నది.

కేరళలో 1120 పాయింట్లకు (1939=100) పైన జీవన వ్యయ సూచిక పెరిగితే రు. 448 జీతం వరకూ పాయింటుకు 30 పైనలు చొప్పున, అపై జీతాలకు 40 పైనలు చొప్పున డి. ఏ. ఇవ్వబడుతుంది. 1960=100 అనే ప్రాతిపదికపై చూస్తే ఇది పాయింటుకు రు. 1.36 లు 1.80 లుగా వుంటుంది.

తమిళనాడులోని పల్లవన్ బ్రాహ్మపోర్టు కార్పొరేషన్ లో, మద్రాసు జీవన వ్యయ సూచిక 92 పాయింట్ల వద్ద వున్న డి.ఎ.ను ఫిక్స్డ్ డి.ఎ.గా చేయడమైనది.

ఇందువల్ల ఫిక్స్డ్ డి.ఎ. ఈ క్రింది విధంగావుంది.

రు 180 ల జీతం వరకూ	రు 110-00
రు 180-185 వరకూ	110-65
రు 190	112-40
రు 195	114-20
రు 200	116-00
రు 205	117-80
రు 210	119-60
రు 215-245	120-00
రు 300-495	135-00

920 పాయింట్ల పైన పెరిగే ప్రతి పాయింటుకూ 90 పైనలు చొప్పున ప్రతి 9 నెలలకూ డి.ఎ. వసరించబడుతుంది.

రాష్ట్ర ప్రభుత్వోద్యోగులకు యిచ్చే డి.ఎ. కన్నాటక బ్రాహ్మపోర్టు కార్పొరేషనులో వున్న కార్మికులకు యివ్వబడుతోంది.

ఏ.సి.యస్.ఆర్.టి.సి.లోనే ఒక భాగమైన ఎక్స్ టి.టి.డి. బ్రాహ్మపోర్టు కార్మికులకూ రాష్ట్ర ప్రభుత్వోద్యోగులతో సమానంగా డి.ఎ. యివ్వబడుతోంది.

ఈ విధంగా, డి.ఎ. పొందులాలు వేర్వేరు పరిశ్రమలలో, సంస్థలలో వేర్వేరుగా వుంటున్నవి. ఇందులో ఏ జీవనవ్యయ సూచిక పెరుగుదలకు పూర్తి భర్తీగా యివ్వబడే డి.ఎ కాదు. అందువల్లనే భారత కార్మికవర్గమంతా పూర్తిభర్తీ డి.ఎ.ను కోరుతూ వున్నది.

మనమూ కోరవలసినది అదే.

200 పాయింట్ల వద్ద రు. 280-00 జీతం అన్నప్రాతిపదికపై పాయింటుకు రు. 1-30 లను డి. ఎ. ను బి.పి.ఇ. విర్తయించింది. ఇదే అన్ని స్కేళ్ళకు వర్తింప జేయటంవల్ల అజీతాల విజవిలువ పరిపోతూవుంటుంది. 200 పాయింట్ల వద్ద రు. 280 లు అయితే పాయింటుకు రు. 1-30 లు. అదే దామాషాన రు. 300 లు అయితే పాయింటుకు రు. 1-50 లు, రు 400 అయితే పాయింటుకు రు. 2-00 లు, రు 450 లు అయితే పాయింటుకు రు 2-25 లు, ఈ విధంగా జీతం విలువ వుంటుంది. 200 పాయింట్ల పైన ప్రతి పాయింటుకు ఈవిధంగా పెరిగితేనే జీతాల విలువ పరిపోతుండా వుంటుంది. అట్లుగాక ప్రతి జీతం స్లాబ్ కు పాయింటుకు రు. 1-30 ల

చొప్పున డి. ఏ. నిర్ణయిస్తే రూ. 300, 400 రు. 450 జీతాలకు వరుసగా రూ. 1-50, రు. 2-00, 2-25ల చొప్పున రావలసింది పోయి రు. 1-30లే డి. ఏ. వస్తుంది. అంటే ప్రతి పాయింట్లకూ 20, 70, 95పైలు చొప్పున ఈ జీతాలవారికి డి. ఏ. తగ్గడం అవిధంగా విజవేతనం పదిపోవటం జరుగుతూ వుంటుంది

అందుచేతనే బి. సి. ఇ. ఫార్ములాను నిరాకరించాలి.

రాష్ట్ర ప్రభుత్వం గత 12 నెలలలో జీవన వ్యయసూచిక సగటు 8 పాయింట్లు పెరుగుతే రు. 500 లోపు జీతాలపై 2½% చొప్పున, అపై జీతాలకు 2% చొప్పున డి. ఏ. ఇస్తుంది. ఇట్లా ప్రతి 8 పాయింట్లకు ఒక స్లాబ్ తీసుకుని ప్రతి స్లాబ్కూ 2½%, 2%, చొప్పున డి. ఏ. ఇస్తున్నది. ఇదికూడా నష్టకరమే. రు. 260 300, 400, 450 జీతాలనే తీసుకొందాము. జీవన వ్యయసూచికలో 80 పాయింట్లు పెరిగినదనుకుందాము. అంటే 10 స్లాబ్లు డి. ఏ. అనగా రు. 500 లోపు జీతాలకు 25%, అపై జీతాలకు 20% డి. ఏ. వస్తుంది. దీనినిబట్టి $\frac{260 \times 25}{100} = 65$ లు, $\frac{300 \times 25}{100} = 75$ లు, $\frac{400 \times 25}{100} = 100$ లు, $\frac{450 \times 25}{100} = 112.50$ లు డి. ఏ. వస్తుంది. బి. సి. ఇ. ఫార్ములా ప్రకారం జీతాలవారందరికీ సమానంగా రు. 104-00 డి. ఏ. వస్తుంది. పూర్తి భర్తీ అయితే రు. 260 జీతానికి $1.30 \times 80 = 104.00$, రు. 300 ల జీతానికి $1.12 \times 80 =$ రు. 120-00, రు. 400 ల జీతానికి రు. $2 \times 80 =$ రు. 160 లు, రు. 250 జీతానికి రు. $2.25 \times 80 =$ రు. 180 లు డి. ఏ. వస్తుంది.

కాబట్టి బి. సి. ఇ. ఫార్ములా గానీయండి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఫార్ములాగానీయండి కార్మికులకు నష్టకరం. విజవేతనాలను తగ్గిస్తూ వుంటాయి.

అందువల్ల, జీవన వ్యయ సూచిక పెరుగుదలకు పూర్తిభర్తీగా కరువుభత్యం ఇవ్వాలని కోరాలి.

ఇంటి అద్దె అలవెన్సు

కార్మికులు, ఉద్యోగులలో అత్యాధిక సంఖ్యాకులు స్వంతయిండ్లు లేని వారుగానే వుంటారు. ముఖ్యంగా ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలోగాని, టెక్స్టైల్ లాంటి పెద్ద ప్రైవేటుపరిశ్రమలలోగాని పనిజేసే కార్మికులు, ఉద్యోగులు దేశంవలుమూలం నుండి వస్తూవుండేవారే. కాబట్టి వారికి కంపెనీలు గృహవసతిని కల్పించాలి లేదా తగినంత ఇంటిఅద్దె అలవెన్సునైనా ఇవ్వాలి.

కంపెనీయే ఇండ్లు కట్టించి ఇవ్వాలన్న విర్బంధమేమీలేదని సుప్రీంకోర్టు గాని, ఇండస్ట్రియల్ ట్రైబ్యూనల్ గాని అభిప్రాయపడినవి కాని ఇంటిఅద్దె అలవెన్సు ఇవ్వాలన్నవి. సాట్నా ఎక్స్ప్రెస్ సపైకంపెనీకి ఆ వర్కర్స్ యూనియన్ కూ మధ్య ఏర్పడిన వినాదంలో సుప్రీంకోర్టు తీర్పునిస్తూ (ఎ ఐ.ఆర్ 1959 సుప్రీంకోర్టు 1035)

ఇండ్లుకట్టింది యివ్వాలన్న నిర్ణయమేమీలేదన్నారు. కానీ టోక్లామ్ ఎక్స్‌పరిమెంటల్ హోటల్‌కూ దాని కార్మికులకూ వచ్చినవినాదంలో (ఎ.ఐ.ఆర్. 1962 సుప్రీంకోర్టు 1940) తీర్పువిస్తూ న్యాయమైన రేటు ప్రకారం ఇంటిఅద్దె అలవెన్సు నివ్వడంద్వారా సాంఘిక న్యాయం చేపారగలదన్నది. పెవరామ్ బాక్సెట్ ప్రొడక్టు కంపెనీకి కార్మికులకువచ్చిన వివాదంలో, జీతంలో 10%ను ఇంటిఅద్దెఅలవెన్సుగా కాపీకులకు, ఉద్యోగులకూ యివ్వాలని ఇండస్ట్రీయల్ ట్రిబ్యూనల్ తీర్పుయిచ్చింది. అప్పీలులో సుప్రీంకోర్టుకూడా ట్రిబ్యూనల్ తీర్పును ధృవపర్చింది. కనీసం రు. 5, గరిష్టం రు 25 గా ఈ అలవెన్సు నిర్ణయింపబడింది. [197 Lab IC 1243 (సుప్రీంకోర్టు)]

కాబట్టి కంపెనీ గృహవసతి కల్పించకపోతే ఇంటిఅద్దె అలవెన్సును తప్పక యిచ్చితిరాలి.

కానీ ఈనాడు యివ్వబడే ఇంటిఅద్దె అలవెన్సు హీనంగావుండటమేగాక వివిధ రూపాలలోవుంటున్నది. విశాఖపట్టణం బి2 పట్టణంగా పరిగణింపబడిన తర్వాత కొన్నిశ్రమిలో మూలవేతనంలో 15% ఇంటిఅద్దె అలవెన్సుగా ఇవ్వబడుతోంది. హైదరాబాద్‌లోని హెచ్.యం.టి.లో స్లాబ్‌వద్దతిలోవుండే ఇంటిఅద్దె అలవెన్సును మార్చి ఈ క్రిందివిధంగా నిర్ణయించటం జరిగింది.

గ్రేడ్ I	నెల 1 కి	రు 35-00
II		రు 40-00
III		రు 60-00
IV		రు 65-00
V		రు 80-00
VI		రు 90-00

అంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వోద్యోగులకు హైదరాబాద్, సికింద్రాబాద్, విశాఖపట్టణం, వరంగల్, విజయవాడ, గుంటూరు పట్టణాలలో నెల 15 మూల వేతనంలో 15% ఇంటిఅద్దె అలవెన్సు ఇవ్వబడుతుంది. [అయితే ఇది రు. 400 లకు మించరాదు] ఇతర మునిసిపాలిటీలలో 7½, మిగతా బస్టీలలో 4% చొప్పున ఇంటి అద్దె అలవెన్సు ఇటీవల మార్చిన ప్రకారం ఇవ్వబడుతుంది.

పశ్చిమ బెంగాల్‌లో ఆర్. టి. సి. కార్మికులకు ఎక్కడవున్నా 15% అద్దె అలవెన్సు యివ్వబడుతోంది.

కేరళ ఆర్. టి. సి.లో 6% యివ్వబడుతోంది. కవిష్టం రు 20 లు, గ వ్టం రు 30/- కల్లకన్ ట్రాన్సుపోర్టులో మద్రాసు పట్టణం, జిల్లా ముఖ్యపట్టణాలలో, మూలవేతనంలో 15% ఇతర బస్టీలలో 10%, అద్దె అలవెన్సు ఇవ్వబడుతోంది.

కర్ణాటక ట్రాన్సుపోర్టులో బెంగళూరు విస్తృతపట్టణంలో రు 1000 లోపు జీతంపై 11% (కనీసం రు 10) అ పైజీతంపై 8% (కనీసం రు 100 ; గరిష్టం రు 250) మైసూరు, మంగళూరు హుబ్లీ, దర్వార్, బెళగాం, బళ్ళారి, కజబగె, దావణగెరె, బీజపూర్, శివమొగ్గ, భద్రావతిమున్నగు పట్టణాలలో రు 1000 లోపు జీతంపై 5%, అపై జీతంపై 4%, 20000 జనాభాకుపైబడిన ఇతర బస్తీలలో రు 1000 లోపు జీతంపై 2% ఇంటిఅద్దె ఇవ్వబడతోంది.

కాబట్టి పారిశ్రామిక కార్మికవాదంపై వసూలువేసే సబ్సిడీ సూత్రాన్ని విరాకరించాలి ప్రస్తుతంపున్న అద్దెనుబట్టి న్యాయమైన అద్దె అంపెన్నును నిర్ణయించాలి.

బోనసు

బోనసు అనేది వాయిదా వసీవ జీతం. మాటవరవరైనా ప్రభుత్వమూ, ముప్రీంకోర్టుకూడా ఈ విషయాన్ని గుర్తించినవి.

1949లో బొంబాయి ఇండస్ట్రియల్ కోర్టు ఫుల్ బెంచి తీర్పు ప్రభావకమైవది. తర్వాత బోనసు ఫార్ములారి కన్నింటికీ ఈ ఫుల్బెంచి ఫార్ములాయే ప్రాతిపదికగా వుంది. ఈ కోర్టు ఈవిధంగా చెప్పింది.

“కార్మికశ్రమా, పరిశ్రమలలో ఉపయోగించబడిన పెట్టుబడి రెండుకూడా లాభం సంపాదించడానికి కారణభూతమైనవి కాబట్టి లాభంలో రెండింటికీ న్యాయంగా వాటా వుంది. కార్మికశ్రమకు సంబంధించినంతవరకూ, జీవనవేతనం స్థాయికి పరిపడేంతగా దాని వాటా వుంటుంది. అయితే ఒక విషయం స్పష్టం: జీవనవేతనం ఇవ్వబడినా బోనసు పొందుటకు హక్కు వుంటుంది. కాబట్టి జీవనవేతనం స్థాయికి జేరుకోవంతకాలమూ బోనసు అనేది పరిశ్రమలో పనిచేసే ఒక కార్మికునికి న్యాయంగా రావలసిన జీతంలో ఉండే లోటును కొంతవరకైనా భర్తీచేస్తానికి ఉద్దేశించబడుతుంది. ఇటువంటి జీవన వేతన స్థాయిని ఒకపారిజేతన తర్వాత లాభంలో వాటాగా బో.ను వుంటుంది. బోనసుకు ఇటువంటి ద్వంద్వ స్వభావం వుంది కాబట్టి అది కేవలం మామూలు లాభం వాటా అనుకోవటం తప్పు.”

బొంబాయిలోని బట్టలమిల్లుల యజమానుల సంఘానికి, కార్మికసంఘానికి వచ్చిన వివాదంలో ఈ ఫుల్బెంచి తీర్పు వచ్చింది. దానిపై మిల్లు యజమానులు ఆప్పీలు చేసుకొనగా లేదని అప్పెలేటు ట్రిబ్యూనల్ ఇట్లా తీర్పు చెప్పింది:

“2. జీవనవేతనాన్ని ఒక పరిశ్రమ చెల్లించగల్గిన స్తోమతను కల్గవున్నా, లేక పదా అది చెల్లించగల్గినట్లు దాని స్తోమత ఏర్పాటు చేయబడుతున్నా, జీవన వేతనాన్ని చెల్లించటం సబబు. పరిశ్రమకు అంతస్తోమతలేకపోయినా, లేక దాని

స్తోమత తరచు మారుతూపుశ్చ, అందువల్ల అది 'జీవనవేతనాన్ని' చెల్లించలేక పోయినట్లయితే, కార్మికుని అవుసరాలను పూర్తిగాగాని, కొంతవరకైనాగాని తాత్కాలికంగా సంతృప్తిపర్చటానికి వుద్దేశించబడేది బోనసు.

“3. జీవన వేతనం చెల్లించే లక్ష్యం చేరుకోబడిన తర్వాత లాభంలో వాటాలాగానే బోనసుకూడా మరింత ఉత్తీర్ణతనూ, ఉత్పత్తి పెంపుదలనూ సాధించటానికి ప్రోత్సాహకారిగా వుంటుంది.”

ఈవిధంగా బోనసు వాయిదాపడిన జీతంగా భావించబడుతూ వచ్చింది.

లేబర్ అప్పిలెట్ ట్రిబ్యూనల్ సూచనపై 1961 లో బోనసు కమిషను ఏర్పరచ బడింది. ఆ కమిషను నివేదికలో యిట్లా చెప్పింది.

“బోనసు అంటే ఏమిటి అనేది ఖచ్చితంగా చెప్పటం కష్టం: కాని, లాభం ఒకస్థాయిని మించిన తర్వాత దానిలోభాగం వంచుకొంటానికి కార్మికులకు హక్కుం దని న్యాయంగా భావించవచ్చు. మరోమాటలో చెప్పాలంటే, తాము పనిచేసే సంస్థ సంపదలో కార్మికులు భాగాన్ని పంచుకొనడంగా బోనసును నిర్వచించడం సముచితంగా వుంటుంది. తక్కువ జీతాలువచ్చే కార్మికులు తమసంస్థ సంపదలో భాగం పంచుకొనటం ద్వారా అవుసరాల ప్రాతిపదిక కనీసవేతనానికి, వాస్తవంగా తమకు ఇవ్వబడే జీతానికి మధ్యనున్న తేడాను తగ్గించటానికికూడా యిందువల్ల వీలు కలుగుతుంది. రాజ్యాంగ చట్టంలోని 43వ ఆర్టికల్ ప్రకారం మొత్తం పారిశ్రామిక, వ్యావసాయిక కార్మికుల జీవనప్రమాణాలను అభివృద్ధిచేయడం సాధ్యంకాకపోయినా కనీసం తాము పనిచేసే సంస్థల లాభాలకు తోడ్పడిన కార్మికులైనా ఇందువల్ల కొంత ప్రయోజనం పొందుతారు. అయీ కాలాల్లో, ప్రదేశాలలో 'జీవన వేతనం' ఎంత, 'అవుసరాల ప్రాతిపదిక కనీసవేతనం' ఎంత అనేది స్పష్టంగా నిర్వచించటమూ రూపాయలూ, పైసలలో చెప్పటమూ కష్టమైనా దానివల్ల బోనసు వివ్వాలనే దృక్పథానికి ఎటువంటి లోటూ రాదు.”

ఈ విధంగా “జీవన వేతనానికి” వాస్తవంగా ఇవ్వబడే జీతానికి వుండే తేడాను భర్తీచేయటం ఒకటి, మామూలు లాభంకన్నా ఎక్కువ వచ్చిన లాభంలో భాగంపంచుకొనడం, ఒకటి, ఈ రెండు దృక్పథాలతోనూ, బోనసు ఇవ్వబడటానికి వుద్దేశించబడింది.

ఇంత గ్రంథం జరిగినతర్వాతనే 1965 బోనసు చట్టం ప్యాసు చేయబడింది.

అయితే బోనసు చట్టంలో లోపాలు లేకపోలేదు. 20 మంది కార్మికుల కంటే తక్కువవున్న సంస్థలకు (తర్వాత ఈ సంఖ్యను 10కి తగ్గించటం జరిగింది) చట్టం వర్తించదు. అనేక పరిశ్రమలకు ఇది వర్తించదు. బోనసు 4%కు కంటే చ

బడింది. హెచ్చులో హెచ్చు 20 శాతం కంటే ఎక్కువ బోనసు చట్టప్రకారం అకగ
టానికి వీలులేదు. కాబట్టే 'అందరికీ బోనసు' అనేది నేడు సర్వే సర్వత్రా కార్మికులు
వాంఛించే కోర్కె.

ప్రస్తుతమున్న చట్టం ప్రకారం కనీస బోనసు 4 శాతం, గరిష్ట బోనసు
20 శాతం. కొంతకాలం ఖాదిల్కరు ఫార్ములా ప్రకారం $8.1/3$ శాతంను కనీస
బోనసుగా నిర్ణయించినా, ఎమర్జెన్సీకాలంలో కనీస బోనసును తిరిగి 4 శాతంకు
మార్చటం జరిగింది.

కావి అనేక పరిశ్రమలలో 20% కు మించిపూడా బోనసు యివ్వబడు
తోంది. 1948 లోనే బొంబాయి బట్టల మిల్లుల యజమానులకూ, కార్మికులకూ వచ్చిన
వివాదంలో బొంబాయి ఇండస్ట్రియల్ కోర్టు కార్మికుల మూలవేతనంలో $3/8$ ను
బోనసుగా యిప్పించింది 1960లో తిరిగి ఈవివాదమే మరలతలెత్తగా కోర్టు మూల
వేతనంలో $1/8$ ను బోనసుగా ఇవ్వమన్నది. కావి దానిపై యజమానులు ఆప్పీలు
చేయగా రేబర్ ఆప్పిలేట్ ట్రిబ్యూనల్ దానినే ధృవపర్చింది.

తమిళనాడులోని చేరన్ ట్రాన్సుపోర్టు కార్పొరేషనులో 1973-74 కు
1974-75 కు $32\frac{1}{2}\%$ చొప్పున బోనసునిచ్చింది 1978-79 సంవత్సరానికి $8\frac{1}{3}\%$
బోనసునూ, $11\frac{2}{3}\%$ ఎక్స్ గ్రాషియాగానూ, మొత్తం 20%ను యిచ్చింది.

కట్టిబొమ్మన్ ట్రాన్సుపోర్టు కార్పొరేషన్ 1977-78కి 17%, 1978-79కి
20% బోనసును చెల్లించింది.

కర్నాటక ట్రాన్సుపోర్టులో బోనసు చట్టప్రకారం బోనసు యివ్వ
బడుతోంది.

పశ్చిమబెంగాలులో బోనసు ఇవ్వబడుతోంది.

ఒక్క ఏ పి యస్. ఆర్.టి.సి.లోనే బోనసులేదు. బోనసుబదులు ఎక్స్
గ్రాషియా యివ్వబడుతోంది. అదైనా, ఒప్పందం ప్రకారం 4% మాత్రమే. ఇటీవల
కాలంలో, ప్రభుత్వం పారిశ్రామిక కార్మికులకు $8\frac{1}{3}\%$ బోనసు యిస్తున్నందున
మరొక $4\frac{1}{3}\%$ ఎక్స్ గ్రాషియాగా కార్పొరేషను చెల్లిస్తున్నది.

ఇతర కార్పొరేషన్లలోవలనే, పారిశ్రామిక కార్మికులవలనే ఏ.పి.యస్.
ఆర్.టి.సి. కార్మికులకు కూడా బోనసు హక్కుగా ఇవ్వబడాలి.

ఇతర బెనిఫిట్లు

తమిళనాడు, కేరళ, కర్నాటక రాష్ట్రాల్లోవున్న అనేక సౌకర్యాలు
ఏ పి యస్.ఆర్.టి.సి లో లేవు. వాటిలో కలెక్టర్ బత్తా, కిరోమీటరేజీ బత్తా మున్నగు
నవివున్నవి. కార్మికుల పిల్లలకు ఉచితంగా బస్సు ట్రాన్సుపోర్టు వున్నది. కాబట్టి
అయా రాష్ట్రాల్లోవున్న సౌకర్యాలను ఇచ్చట బేబుల్స్ రూపంలో ఇస్తున్నాము.

సాకార్యం	ఆంధ్ర	తమిళనాడు	కేరళ	కర్ణాటక
నైట్ సర్వీస్ అరివెన్యూ	0-80 పెవలు	చేరన్ రు. 1-50, టిఫను పల్లవన్ 1-10 నుండి 2-85, 0-50 చిల్లర తిండి పాండ్యన్ 2 బన్నులు, టీ	రు. 1-00	రు. 2-00
వాషింగ్ అరివెన్యూ	రు. 4-00	వల్లవన్ రు. 6/-లు	4 పెట్లకు రు. 10-00 2 పెట్లకు రు. 7-50 13-00 పొంత పనిముట్లు తెచ్చుకొనే మెకానికల్ సాఫ్టు రు. 8-00	
గుడ్ అటెండెన్సు అరివెన్యూ టూల్స్ అరివెన్యూ				
ప్రొయిక్ లేని పనికి		కట్టబొమ్మన్ లో ఏడాదికి రు. 250/-లు చోళన్ లో 75/-లు విలువగల స్టెయిన్ లెన్ స్పీర్ సామానులు. కట్టబొమ్మన్ లో, వల్లవన్ లో		
కార్మికుల పిల్లలకు ఉచిత ప్రయాణం				
(a)		ఉచితం		ఉచితం

ప్ర

సౌకర్యం	ఆంధ్ర	తమిళనాడు	కేరళ	కర్ణాటక
విద్యా పదుపాయలు	రు. 70/-	పాండ్యన్ లో ముగ్గురుపిల్లలకు స్తూయ ఫీజు పూర్తిగా రీఇంబర్సు చేయబడుతుంది.		
హోల్స్ అండ్ రెస్టూరంట్స్	మెడికల్ రీ ఇంబర్స్ మెంటు	కట్టబొమ్మన్, పాండ్యన్ లో మొత్తం తరగతిలో 4% వల్ల వన్ లో 840/- లకు మించకుండా 4%	మెడికల్ రీ ఇంబర్స్ మెంటు	
యానిఫారములు	3 సెట్లు	పాండ్యన్, కట్టబొమ్మన్ లో 3 చేనేత సెట్లు, వల్లవన్ లో ఎక్స్ ప్రెస్ బస్సు లో వులెన్ యానిఫారములు + 3 సెట్లు భాదీ యానిఫారములు	2 సెట్లు	
కుటుకూలి	3 సెట్లుకు రు. 15/-	వల్లవన్ లో కుట్టినవి యిస్తారు. లేదా రు. 21/-	2 సూట్లుకు రు. 25/-	
మాస్	రు. 20/-	రెండేళ్ళకు రు. 36/- యి టెక్నికల్ కార్మికులకు పాదరక్షలకై యిస్తారు. ట్రాఫిక్ సిబ్బందికి ప్రతి ఏడాదికి ఒక జత చెప్పులు. వల్లవన్ లో ఏడాదికి రు. 40/-	రు. 40/-	

అంధ్ర	కమిషనరు	కేరళ	కర్నాటక
క్యాంపస్ పబ్లిడి		క్యాంపస్ పబ్లిడి పున్నది.	
డబుల్ డెక్కర్ అంవెన్యూ 1/-			రు. 2/-
స్టీరింగ్ అంవెన్యూ రు. 10/-	వర్లవన్ షెడ్యూలుకు 0-50 పై॥లు		పట్టణంలో రు. 1/-, బస్టిలో 0-75 పై॥లు
మెయిల్ బాగ్ అంవెన్యూ 0-25 పై॥లు			0-75 పై॥లు
గ్రౌండ్ బుకింగ్ బల్టా			రు. 2-50 లు
కీపాస్ట్ అంవెన్యూ			డిపోలో మెయింటెనెన్సు ఫాస్టు, వర్క్ షాప్స్ లకు రోజుకు 0-75 పై॥లు
రే టవర్ అంవెన్యూ		రు. 1-50	
ప్యాసులు	కుటుంబానికి 2 పెట్టు చోళన్ లో 1 పెట్టు		
	మొత్తం కుటుంబ వధులకు 8 రౌండ్ ప్యాసులు వర్లవన్ 1 ప్యాసు వర్లవన్ లో 40 నెలల జీతం + డి.పి.		
హౌస్ లోను	బేసిక్ వే పై 80 రెట్లు	85 వేలు	ఫైనాన్సియల్ సంస్థలు యిచ్చే అప్పులకు హామీ వుంటుంది.

అంధ్ర	తమిళనాడు	కేరళ	కర్ణాటక	ప. బెంగాల్
పండుగ అద్యాస్తు వివరాలు రూ. 250/- 4వ తరగతికి రూ. 150/-	పాండ్యన్, పల్లవన్ రూ. 300/-			
పెండ్లి అద్యాస్తు	పురుషునికి, ఆశాపిల్లలకు రూ. 500/- రూ. 1000/- పాండ్యన్, చోళన్ రూ. 10,500/-			
గ్రూప్ ఇన్స్ట్రక్షన్ సీటు	కంట్రీబ్యూషన్ ఏమీలేదు. పల్లవన్ రూ. 10,000/- 1 రూ॥ కంట్రీబ్యూషన్. పల్లవన్ రూ. 29వరకు, కందకరకు కరెక్షన్ కనీసం రూ. 2/- తగ్గకుండా 4% పల్లవన్ 75 కంట్రీబ్యూషన్ 2-25 125 కంట్రీబ్యూషన్ 2-75	75 కంట్రీబ్యూషన్ పల్లవన్ రూ. 2-25 కందకర రూ. 2-75	200 కంట్రీబ్యూషన్ రూ. 2-50 300 కంట్రీబ్యూషన్ రూ. 3-00 400 కంట్రీబ్యూషన్ రూ. 4-00 400 ,, పైవ రూ. 5-00	
కలెక్షన్ బట్టె				
మైలేజీ బట్టె				
సిబ్బంది పిల్లలకు ఉద్యోగపాకర్లు	పాండ్యన్, పల్లవన్ ఉన్నవి	ఉన్నవి	ఉన్నవి	

రెజిస్ట్రార్ బెంగాల్ కంబియోనర్ రూ. 120/- నుండి రూ. 200 వరకు 4% నాణ్యత ఈ కమిటీ వారికి. రెజిస్ట్రార్ బెంగాల్ కంబియోనర్ 4% నాణ్యత ఈ కమిటీ వారికి. రెజిస్ట్రార్ బెంగాల్ కంబియోనర్ 4% నాణ్యత ఈ కమిటీ వారికి.

ప ర్వీ సు రె గ్యు లే ష న్లు

ఏ. ఏ. యస్. ఆర్. టి. సి. లో వున్నటువంటి పర్వీసు రెగ్యులేషన్లు బహుశః ఏయితర కార్పొరేషన్లలోనూ లేవేమో, ఏ. ఏ. యస్. ఆర్. టి. సి. లో వున్నవి కార్మికుని బానిసగా, దొంగగా, పరిగణించి దానినుండి కార్పొరేషనును కాపాడటానికి వుద్దేశించి వటువంటివి. రాజ్యాంగ చట్టం ప్రసాదించే పౌరపత్వ హక్కులనూ, ప్రజాతంత్ర హక్కులనూ విరాళించేవి.

కాండక్టు రెగ్యులేషన్లు మొత్తం రెగ్యులేషన్లు అన్నిటిలోకి దారుణమైనవి. 9వ రెగ్యులేషన్ ప్రకారం ఆర్. టి. సి. కార్మికుడు కార్పొరేషను గూర్చి వ్రతీకంకు ఏమీ వ్రాయకూడదు. 10 వ రెగ్యులేషన్ ప్రకారం కార్పొరేషనునుగాని, ప్రభుత్వాన్ని గాని విమర్శించకూడదు. ఇరకాటంలో పెట్టకూడదు. భారత ప్రభుత్వానికి విదేశీ ప్రభుత్వాలకూ వుండే వత్సంబందాలను కూడా ఇరకాటంలో పెట్టేటట్లుగా వుండ రాదు. 13 వ రెగ్యులేషన్ ప్రకారం కార్పొరేషన్ అనుమతి లేకుండా ఏ అధికారి గావించే విచారణలోనూ సాక్ష్యం ఇవ్వకూడదు. 14 రెగ్యులేషన్ ప్రకారం వుప్పులూ, పండ్లు లాంటివి తప్ప మారేవీ, కార్పొరేషను అనుమతి లేకుండా, బహుమతులుగా తీసుకోరాదు. 18వ రెగ్యులేషన్ ప్రకారం ప్రత్యక్షంగాని, పరోక్షంగాని వడ్డీ వ్యాపారం చేయరాదు : కార్పొరేషన్ అనుమతి లేకుండా చేబదులు కూడా యివ్వ రాదు; అతడుగాని, అతని కుటుంబ వత్కులుగాని ఎవరినుండి, అఖరుకు బ్యాంకు నుండికూడా, అప్పు తీసుకోరాదు. 19వ రెగ్యులేషన్ ప్రకారం ఏ కార్మికుడూ, కార్పొరేషన్ అనుమతి లేకుండా స్థిరాస్తిని కొనరాదు అమ్మరాదు, దానం చేయరాదు. కార్పొరేషనుతో లావాదేవీలుండే ఏవ్యక్తినుండి, రు 2000లకు మించి ఖరీదుగల ఏ చిరాస్తిని, - మోటార్లు, మోటారు సైకిళ్ళు, ఇతర వాహనాలు, రిఫిజిరేటర్లు, రేడియోలు, రేడియోలు గ్రాముకొనరాదు.

కార్పొరేషను తనసొత్తును ఎప్పుడైనా వేలంవేస్తే అధికార్లు అనుమతి లేకుండా ఏకార్మికుడూ, వుద్యోగి వేలంలో కొనరాదు.

ఏ కార్మికుడైనా కొత్త అస్తినికొంటే రెగ్యులేషన్ 20 ప్రకారం దానిని కార్పొరేషనుకు తెలియపర్చాలి: కొనటానికి డబ్బు ఎక్కడనుండి వచ్చిందో తెల్పాలి.

ఏ వుద్యోగి క్రిందనైనా అతని బంధువు వుద్యోగంలో జేరుతే, 21 వ రెగ్యులేషన్ ప్రకారం అవిషయాన్ని కార్పొరేషనుకు తెలియబర్చాలి.

23వ రెగ్యులేషన్ ప్రకారం కార్పొరేషను సిబ్బందిలోని ఎవరూ ఏరాజకీయ పార్టీలోనూ సభ్యుడుగా జేరకూడదు, దానితో సంబంధం పెట్టుకోకూడదు, రాజకీయాలలోనూ, రాజకీయ ప్రదర్శనలలోనూ పాల్గొనకూడదు.

ఏ కార్మికుడూ, ఏ ఉద్యోగి కాననవల ఎన్నికలలోగాని, స్థానిక సంస్థల

ఎన్నికలలోగాని, అఖరుకు తానుసభ్యుడుగాని ఏ ప్రేద్ యూనియన్ ఎన్నికలలోగాని పాల్గొనరాదు.

24 వ రెగ్యులేషన్ ప్రకారం ఏ ఎంప్లాయి అంబాటుగా రుణగ్రస్తుడు కాకూడదు.

వీటన్నింటి అర్థం ఒకటే. కార్మికుడు ఆర్.టి.సి.కి బానిసగా అమ్మివేయబడినాడు : ఆతనికి స్వతంత్రమనేది ఏదీలేదు - భార్యా, బిడ్డలు తప్ప. ఏమి కొనుక్కోవాలన్నా, అమ్ముకోవాలన్నా అధికార అనుమతి కావాలి. రాజ్యాంగచట్టం 19 వ ఆర్టికిల్ ప్రకారం భారతదేశపు ప్రతి పౌరునికీ ఈ క్రింది హక్కులున్నవి :

- 1) వాక్పాతంత్ర్య
- 2) శాంతియుతంగా, విరాయుధంగా సమావేశము కావడం.
- 3) సంఘాలు, యూనియన్లు పెట్టుకొనటం.
- 4) భారతదేశంలో ఎక్కడైనా స్వేచ్ఛగా తిరగటం.
- 5) భారతదేశంలో ఎక్కడైనా నివసించడం, స్థిరపడటం.
- 6) అస్తిని సంపాదించటం, కూడబెట్టటం, అమ్ముకొనటం.
- 7) ఏవృత్తినైనా చేపట్టటం, లేదా ఏవ్యాపారాన్ని అయినా, వాణిజ్యాన్ని అయినా, వృద్ధ్యోగాన్ని అయినా సాగించటం.

కార్పొరేషను కాండట్టు రెగ్యులేషన్లు ఈ ప్రాథమిక హక్కుల కన్నీంటికి వ్యతిరేకం.

తాను సభ్యుడుకాని ఏ యూనియన్ ఎన్నికలలోనూ పాల్గొనరాదంటే అర్థం : ఆతడు ఆర్.టి.సి. కార్మికుడే; కాని, ఏ యూనియన్లోనూ సభ్యుడుకాదు. అయితే రికగ్నిషన్ కొరకు జరిగే రహస్య బాలెటు ఎన్నికలలో ఈతడు పాల్గొన కూడదన్నమాట.

ఏ రాజకీయ పార్టీలోనూ చేరకూడదన్నారు : అంటే సుప్రీంకోర్టు అనేక దఫాలుగా యిచ్చిన తీర్పులలో, ఏ కార్మికుడైనా, ఏ రాజకీయ పార్టీలోనైనా జేర వచ్చునని తెలియచేసింది. ఆ తీర్పులకు ఇది పూర్తిగా భిన్నం.

అసలు రాజకీయాలలోనే పాల్గొనకూడదన్నారు. పార్లమెంటుకూ, శాసనసభలకూ జరిగే ఎన్నికలకు ఓటువేయటం ఏదో ఒకరాజకీయపార్టీకి ఓటువేయటమన్నమాటే. ఆర్.టి.సి.రెగ్యులేషన్ ప్రకారమైతే ఆర్.టి.సి.కార్మికుడు ఏ ఎన్నికలలోనూ ఓటువేయకూడదన్నమాట.

బోనసుచట్టాన్నే ఎమర్జెన్సీ కాలంలో ఇందిరాగాంధీ ప్రభుత్వం పూర్తిగా మార్చివేసింది. బోనసుహక్కు కావాలని అందోళన చేయటమూ, ప్రదర్శనలు జరపటమూకూడా 23 వ రెగ్యులేషన్ ప్రకారం నేరమన్నమాట. ఈ నేరానికి వమ్మరీగా దిస్మిసు చేయబడవచ్చుకూడా.

ఎందువల్లనంటే, సర్వీసు రెగ్యులేషను 8 బి (4) వున్నది. దీనిప్రకారం కార్పొరేషను ఏ కార్మికునియైనా, ఏకారణం చూపనవునరం లేకుండానే, ఏవిచారణా జరపకుండానే వుద్యోగంనుండి తీసివేయవచ్చు.

ఏ విచారణ చేయకుండా, ఏ కారణమూ చూపకుండా, ఉన్న పాళాన ఏవుద్యోగినినా వుద్యోగంనుండి తీసివేసే హక్కు రాష్ట్రపతికేవుంది : అర్.టి.సి.లో దిపో మేనేజరు, దివిజనల్ మేనేజరుకేవుంది :

ఇటువంటి సర్వీసు రెగ్యులేషన్లు మారాలి. చట్టాలూ, కోర్టు తీర్పులూ, ప్రభుత్వ విధాన ప్రకటనలూ తెల్పుతున్నట్లుగా కార్మికులుకూడా పరిశ్రమలో ప్రధాన భాగస్వామియనీ, సంపదల సృష్టికర్తయనీ, ముఖ్యంగా నాగరిక మానవుడనీ, గుర్తించుకోవట్టి రెగ్యులేషన్లు రావాలి. మేనేజిమెంటూ, కార్మిక ప్రతిఘటనలూ కూర్చోని వీటిని తయారు చేయాలి.

మరిగింపు

కొత్త ఒప్పందం ఏ ప్రాతిపదికపై చేసాకోవలసివుంటుందో, కార్మికులు కోరవలసిన దేమిటో స్థూలంగా యిక్కడ వివరించాము. వేతనాల మొత్తం వ్యవస్థకు ప్రాతిపదిక ఏమిటి? కార్మికుడు ఆరోగ్యనంతుడుగా పనిచేస్తూ ఉత్పాదక శక్తిని పెంచటానికి ఏ ఏ సౌకర్యాలు కావాలి? జీవన వేతనాన్ని వెంటనే పొందకపోయినా, ఆ కొరతను తీర్చటానికై బోనసును ఏ విధంగా నిర్ణయించాలి? సర్వీసు కండిషన్లు ఎట్లా వుండాలి? అన్న విషయాలనే యిక్కడ ముఖ్యంగా తెలియ చేయటమైనది. ఇక డ్రైవరు ఆక్సిడెంటు రిలీఫు కండక్టరు వుద్యోగ భద్రత అర్థిజాన్ల ప్రమోషను మార్గాలు, ప్రొబేషను పెద్దల నికరణ, ఇన్సెంటివ్ స్కీము మున్నగు వాటిని గూర్చిన ఇతర కోర్కెలను కూడా రూపొందించాలని వున్నది.

కొత్తఒప్పందం ఈ ప్రాతిపదికపై జరగాలని ఏ. పి. యస్. అర్. టి. సి. స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ ఫెడరేషను కోరుచున్నది.

ఈ సందర్భంలో ఇటీవల కాలంలో ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలలో జరిగిన జీతభత్యాల ఒప్పందాలను ఉదాహరిస్తున్నాను.

1. 1-1-1980న భారత్ హెవీ ఎలక్ట్రికల్స్ లిమిటెడ్ కూ, అందరి అన్ని యూనియన్ల కూ జరిగిన ఒప్పందం :

327 పాఠశాల వద్ద, 1-9-1978 కి విర్తయించబడిన జీతం.

కూలి వేతనం రు. 335-00

320 పాఠశాల వద్ద ఫిక్సెడ్ డి. ఏ రు. 129-90

పాఠశాలకు రు. 1-30 చొప్పున

27 పాఠశాలకు వేరియబుల్ డి. ఏ. రు. 35-10

మొత్తం జీతం

రు. 500-00

335-8-455

350-9-404-10-524

395-10-455-12-587

415-12-451-13-620

480-15-685

540-18-686-21-792

2. ఇండియన్ ఆయిర్ కార్పొరేషను.

301 పాఠశాల వద్ద 1-5-1978 కి విర్తయించబడిన రివైజ్డ్ స్కేల్

గ్రేడ్ I 275-8-339-9-402-70-482

I A 340-9-385-10-485-12-549-15-584

II 375-10-415-12-511-15-631-20-651

III A 419-15-479-20-639-25-789

III 435-15-480-20-840-25-840-30-000

IV 585-25-685-32-729-38-837-40-1197

9-8-1978 వ జరిగిన హెచ్.యం.టి. ఒప్పందం.

1-4-1978 వ అమలులోకి వచ్చిన రివైజ్డ్ స్కేల్.

		1-1-77 నాటి డి.ఎ.	H R A	ఫిక్సెడ్ బెనిఫిట్
W.G I	305-7-445	84-50	45-00	80-00 = రు. 500-00
II	345-9-525	84-50	50-00	80-00
III	405-12-845	84-50	70-00	80-00
IV	470-16-790	84-50	75-00	80-00
V	525-21-830-22-860	84-50	80-00	20-00
VI	కాత్తపెండన్ గ్రేడ్ 700-25-1050	84-50	90-00	—

24-8-78 ఒప్పందం ప్రకారం బి. హెచ్.ఎ. చిల్ రివైజ్డ్ స్కేల్.
డి. ఏ.

U.S.W.	305-7-445	164-40
S S.W.	321-8-481	"
Gr. IV	371-10-571	"
Gr. III	393-11-813	"
Gr. II	448-14-728	"
Gr. I	53-818-896-19-888	"
L.D.C.	371-10-471-12-591	"
U D.C.	393-11-428-18-794	"

(1-1-78 నుండి 31-8-78 వరకూ ఇవ్వదేలిన బకాయిల పరిష్కారం విమర్శించి గుండుగుత్తగా మొత్తాలు చెల్లించబడినవి.)

నరా : బి. హెచ్. ఇ. యల్. లో ఇంతకంటే మెరుగైన జీతభత్యాలు ఇవ్వబడితే బి. హెచ్.ఎ.వి. జీతాలుకూడా ఆ విధంగా పవరించబడగలవు.

1978 లో జరిగిన ఒప్పందం ప్రకారం బొగ్గుగది కార్మికులకు, 333 పాయింట్లవద్ద రు 512లు, ఉక్కు-పాక్షరీ కార్మికులకు 327 పాయింట్లకు రు 505లు, హిందూస్థాన్ పెట్రోలియం కార్మికులకు 244 పాయింట్లకు రు 448లు కనీసవేతనంగా విర్రయించబడింది.

1-4-1978 నుండి అంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వోద్యోగులకు వర్తించే
రివైజ్డ్ స్కేల్, (320 పాయింట్లవద్ద)

గ్రేడ్	రివైజ్డ్ స్కేల్.
I	290-5-345-10-425
II

327 పాయింట్లవద్ద 1-7-78 నుండి అమలులోకివచ్చే
ఉక్కు-పాక్షరీ కార్మికుల ఒప్పందం

కనీస మూలవేతనం రు 400 + ఫిక్స్డ్ డి.ఏ. రు 85-50 + వేరి
యబుల్ డి.ఏ. రు 19-50 = రు 505-00 గ్యారంటీడు కనీసలాభం రు 67-80.

కార్మికుల గ్రేడ్లు, రివైజ్

400-8-488

400-9-473-10-543

430-12-514-13-805

455-14-553-15-858

490-20-630-21-777

530-28-894

590-27-779-30-989

650-33-881-37-1140

750-40-940-42-1158

మినిస్టీరియల్ గ్రేడ్లు

440-20-580-26-814

540-28-748-30-988

650-33-881-37-1140

650-40-890-42-1142

ఫిక్స్డ్ డి. ఏ.

రు 449 జీతంవరకు

రు 819 ..

719 ..

720కు పైన

రు 85-50

90-50

95-50

100-50

1-1-1978నుండి అమలులోకివచ్చిన హిందూస్థాన్ పెట్రోలియం జీతాలు

I

352-7-348-8-402-9-492

II

355-8-379-9-442-10-542

III

375-10-405-11-482-12-602

IV

400-12-520-14-860

V

430-14-570-15-720

VI

470-15-635-18-795

VII

520-18-816-18-868

VIII

570-18-750-20-950-EM-25-1175

IX

630-20-830-25-1055-EM-25-1255-1380

X

685-25-910-30-1150-EM-30-1360-1450.

244 పాయింట్ల పైన పాయింట్లకు రు. 1-30 చొప్పున డి.ఏ.

మహానుభావుల ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనావట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	KAB 1 A 132
పుస్తకం పేరు	కామగ్రంథం
తారీఖు	23-8-2023
ముందు అట్ట	NO
వెనుక అట్ట	NO
మొత్తం పేజీలు	31
పెద్ద పైక పేజీలు	NO
భాగ పేజీలు	NO
లేద పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	MANIKA
పేజీలు విడదీసినది	MANIKA
స్కాన్ చేసినది	MANIKA
పరీక్ష చేసినది	MANASA
పేజీలు పరిశీలించినది	
లైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చేయబడినది	
తప్పులు	NO
పరిష్కరించినది	NO